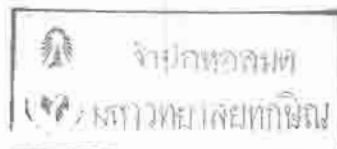

๑๔ เม.ย. ๒๕๔๑

99666

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

ปริญญานิพนธ์

ของ

บุญเสริม เพ็งหมาน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มกราคม ๒๕๔๑

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ

หนังสือฉบับนี้เก็บสมบัติของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ

ทางจดหมายกับผู้ใช้โดยไม่เก็บค่าธรรมเนียม

ผู้พบเห็นกรุณานำส่งสำนักหอสมุดด้วย อีกเป็นกุศลสูงสุด

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

คณะกรรมการควบคุม

..........ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ระภาศ วิริโยธิน)

..........กรรมการ
(อาจารย์อนันต์ ประศาสนกุล)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ระภาศ วิริโยธิน)

..........กรรมการ
(อาจารย์อนันต์ ประศาสนกุล)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมากิติ)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.อาคม วัตรโสง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.อาคม วัตรโสง)

วันที่... 9 ...เดือน... พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑/

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณา รับคำปรึกษาแนะนำ อย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ อาจารย์อนันต์ ประศาสน์กุล กรรมการควบคุม และอาจารย์ ดร.วีระชัย เสมอภักดี อาจารย์ ดร.อาคม วัชรสง รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภูมิ ประทุมพรรัตน์ ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ เทคนิค วิธีการ ให้สามารถดำเนินงานได้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ นายหวังหะมะ ปือนา นายอนุพล อ้นพวงรัตน์ อาจารย์ ดร.เรวดี อินทสระระ ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ตลอดจนผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดยะลา ที่กรุณาให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ นางพัชนี เพ็งหมาน และเพื่อน ๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ จนกระทั่งบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

บุญเสริม เพ็งหมาน

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ข้อตกลงเบื้องต้น	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	การบริหารการศึกษา	9
	การบริหารโรงเรียน	10
	ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน	13
	งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	14
	งานด้านการเรียนการสอน	21
	งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน	25
	งานวัดผลและประเมินผล	28
	งานห้องสมุด	34
	งานนิเทศภายใน	38
	งานอบรมทางวิชาการ	42
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา	46
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50
	งานวิจัยในประเทศ	50
	งานวิจัยต่างประเทศ	53

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	55
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการค้นคว้า	55
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	56
	วิธีสร้างเครื่องมือ	57
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	58
	วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	59
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	72
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	72
	การวิเคราะห์ข้อมูล	73
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
	อภิปรายผล	76
	ข้อเสนอแนะ	81
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	81
	บรรณานุกรม	83

บทที่

หน้า

ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก. หนังสือขอความอนุเคราะห์	94
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามและแบบทดสอบ	100
บทคัดย่อ	122
ประวัติย่อของผู้วิจัย	127

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นรายอำเภอและกิ่งอำเภอ ...	56
2	รายละเอียดเกี่ยวกับที่มาของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์	63
3	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ ด้านต่าง ๆ ทั้งเจ็ดองค์ประกอบของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา โดยภาพรวมทั้งจังหวัด ...	64
4	การวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสามกลุ่มประสบการณ์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดยะลา โดยภาพรวมทั้งจังหวัด	65
5	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ ด้านต่าง ๆ ทั้งเจ็ดองค์ประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดยะลา	66
6	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ ด้านต่าง ๆ ทั้งเจ็ดองค์ประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดยะลา	68
7	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ ด้านต่าง ๆ ทั้งเจ็ดองค์ประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดยะลา	69

- 8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ
ทั้งเจ็ดองค์ประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนทั้งสามกลุ่มประสบการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา 70

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาของชาติในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ถึงระดับอุดมศึกษา มีการดำเนินการทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน เพราะรัฐบาลต้องการเร่งกระจายการศึกษาเป็นไปอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ประชาชนที่ต้องการศึกษาในระดับต่าง ๆ มีโอกาสเท่าเทียมกันทั้งในเมืองและชนบท ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) และฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2545) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538 : 67) มุ่งเน้นให้การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ทำให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมที่ดี สามารถปรับตัวเองให้รู้เท่าทันโลก (สิปปนนท์ เกตุทัต. 2539 : 2) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่จะต้องอยู่รวมกัน มักจะประสบปัญหาเกิดความวุ่นวาย แกร่งแย่งเพื่อความอยู่รอด (แนวหน้า. 2539 : 18) สิ่งสำคัญจำเป็นต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538 : 81) เพราะการศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล เนื่องจากคนเป็นผู้กำหนดทิศทางและดำเนินการพัฒนา ทั้งเป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา (สิปปนนท์ เกตุทัต. 2539 : 6) ส่งผลให้มีความรู้ ความคิด และความสามารถจำนวนมากในการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (วิไล ตั้งจิตสมคิด. 2539 : 310) ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถสร้างสันติสุขให้แก่มนุษย์ มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอารยชนและอารยประเทศ (วิไล ตั้งจิตสมคิด. 2539 : 34) ที่สามารถแข่งขันและร่วมมือกับเพื่อนประชาชาติ ร่วมโลกกับธรรมชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538 : 81)

สถานศึกษามีหน้าที่ในการให้บริการการศึกษาแก่เยาวชนและประชาชน มีครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภายใต้การดูแลของผู้บริหารโรงเรียน ตามขอบข่ายโครงสร้างของงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ได้กำหนดภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนออกเป็นหกด้านคือ งานบริหารบุคลากร งานบริหารอาคารสถานที่ งานบริหารธุรการและการเงิน งานบริหารกิจการนักเรียน งานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และการบริหารงานวิชาการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2538 : 22) ทั้งนี้ การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นจุดหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องมือชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน เพราะงานวิชาการเป็นงานหลักของผู้บริหารโรงเรียนที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของสถานศึกษาสามารถพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการและการจัดการด้านการเรียนการสอน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 16) ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนด้อยคุณภาพ เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 80 ไม่สนใจเรื่องการบริหารงานด้านวิชาการ (เดลินิวส์, 2540 : 10) ซึ่งสอดคล้องกับ มานพ สุทธิศิลป์ (2539 : 27) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นจำนวนมากยังไม่เข้าใจหลักสูตรอย่างแท้จริง ดัง เสียรินทร์ วาณิชย์สุวงษ์ และ พวงทอง บ้องภัย (2539 : 10) วิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษาที่มีความพร้อมน้อยมากในการดำเนินการตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เพราะครูยังขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน ตลอดจนหนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบการเรียนการสอนในห้องสมุดขาดแคลน เป็นปัญหาระดับสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน คุณภาพการศึกษาของไทยอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง ด้านความรู้ ความสามารถของเด็กไทยโดยเฉลี่ยอ่อนลงทั้งในด้านกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล การริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย รวมทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านลักษณะนิสัยไม่รู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย การทำงานเป็นหมู่คณะ คุณภาพของเด็กเป็นผลผลิตของการประถมศึกษายังไม่อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาและกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ คะแนนเฉลี่ยของเด็กจะอยู่ระหว่างร้อยละ 50 - 55 ของคะแนนเต็ม (วิไล ตั้งจิตสมคิด, 2539 : 343)

ผลการประเมินคุณภาพนักเรียน เพื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายของแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2539 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ยังไม่บรรลุเป้าหมาย ทั้งคะแนนเฉลี่ยและร้อยละนักเรียนที่นำพoja ซึ่งตั้งเป้าหมายด้านผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า กลุ่มทักษะภาษาไทยผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 70 ร้อยละนักเรียนที่นำพoja 95 กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ เป้าหมายผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 65 ร้อยละนักเรียนที่นำพoja 80 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 80 ร้อยละนักเรียนที่นำพoja 95 ของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ จากผลการประเมินคุณภาพ ประจำปีการศึกษา 2538 กลุ่มทักษะภาษาไทยคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 65.09 ด้านสมรรถภาพในการเข้าใจหลักเกณฑ์ภาษา มีคะแนนร้อยละนักเรียนที่นำ พojaต่ำสุด 57.85 กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 59.14 ด้านสมรรถภาพ ความสามารถในการด้านทักษะการแก้โจทย์ปัญหา มีคะแนนร้อยละนักเรียนที่นำพojaต่ำสุด 67.31 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 64.54 ด้านสมรรถภาพความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีคะแนนร้อยละ นักเรียนที่นำพojaต่ำสุด 56.65 กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 71.83 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.01 ภาษาอังกฤษคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 63.44

จากที่กล่าวมา น่าจะพอสรุปได้ว่า การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ยังมีปัญหาและอุปสรรค ส่งผลต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งน่าจะมาจากสาเหตุที่ผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาบางส่วนยังขาดความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการ ซึ่งเป็นปัจจัย ประการสำคัญ ที่ทำให้ผลการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาไม่บรรลุ เป้าหมาย

ผู้วิจัยในฐานะผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดยะลา จึงสนใจที่จะศึกษาถึงความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ว่ามีความสัมพันธ์ กันหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข พัฒนาความรู้ความสามารถในการ บริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดเดียวกันให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา
2. เพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการวิจัยนี้ เป็นข้อมูลต่อผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา และผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มีประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการศึกษาครั้งนี้ จะใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจาก 2 กลุ่มประสบการณ์ คือ

1. กลุ่มทักษะ ประกอบด้วย วิชาภาษาไทย และวิชาคณิตศาสตร์
2. กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาเนื้อหา 2 ประเด็น คือ

1.1 ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยงานวิชาการ 7 ด้าน ของ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 4) ได้แก่

- 1.1.1 งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 1.1.2 งานด้านการเรียนการสอน
- 1.1.3 งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
- 1.1.4 งานวัดผลและประเมินผล
- 1.1.5 งานห้องสมุด
- 1.1.6 งานนิเทศภายใน
- 1.1.7 งานอบรมทางวิชาการ

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา เฉพาะ 2 กลุ่ม ประสิทธิภาพนี้ ได้แก่

- 1.2.1 กลุ่มทักษะ ประกอบด้วย วิชาภาษาไทย และวิชาคณิตศาสตร์
- 1.2.2 กลุ่มสร้างเสริมประสิทธิภาพชีวิต

2. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2539 จำนวน 213 คน การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสุ่มของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) จำนวน 137 คน แล้วสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยวิธีการจับสลาก

3. ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว คือ

3.1 ตัวแปรต้น คือ ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ใน 7 องค์ประกอบ ดังนี้

- 3.1.1 งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 3.1.2 งานด้านการเรียนการสอน
- 3.1.3 งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
- 3.1.4 งานวัดผลและประเมินผล
- 3.1.5 งานห้องสมุด
- 3.1.6 งานนิเทศภายใน
- 3.1.7 งานอบรมทางวิชาการ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ใน 2 กลุ่มประสบการณ์ แบ่งดังนี้

- 3.2.1 กลุ่มทักษะ
 - 3.2.1.1 วิชาภาษาไทย
 - 3.2.1.2 วิชาคณิตศาสตร์
- 3.2.2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ทั้งเจ็ดองค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มประสบการณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการ หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นพลังแฝงซ่อนเร้นอยู่ของบุคคลในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน และงานอบรมทางวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ได้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
2. งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การที่ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินกิจกรรมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจหลักสูตร สามารถนำหลักสูตรไปใช้ตามนโยบายและโครงสร้างได้อย่างมีคุณภาพ
3. งานด้านการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินภารกิจของผู้บริหารเพื่อครูได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของนักเรียน โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถที่ส่งเสริมให้ครูได้เตรียมการและร่วมกันแก้ปัญหาพร้อม ๆ กัน
4. งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดหา บริการ ส่งเสริม คิดค้น แสวงหาวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
5. งานวัดผลและประเมินผล หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) พ.ศ. 2534
6. งานห้องสมุด หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดหาให้มีห้องสมุด วัสดุครุภัณฑ์ บรรณารักษ์ จัดหาหนังสือ ลงทะเบียน แสวงหาทรัพยากร จัดกิจกรรม และการประเมินผลห้องสมุด
7. งานนิเทศภายใน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างควมเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครู การแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ จัดหาเครื่องมือดำเนินการนิเทศ การเยี่ยมชั้นเรียน การประเมินผลและจัดทำแผนข้อมูลการนิเทศ

8. งานอบรมทางวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมทางการศึกษาความต้องการจัดให้มีการประชุม อบรม สัมมนา สนับสนุนครูให้ลงชื่อจัดประชุม อบรม สัมมนา การประเมินผล การรายงาน และการจัดทำงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์สนับสนุนกิจกรรม

9. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง บุคลากรผู้ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา หรือผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว อยู่ในปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา

10. โรงเรียน หมายถึง สถานที่ที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา

11. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง คุณภาพการเรียนของนักเรียน ที่ประเมินได้จากการทดสอบตามข้อสอบที่สร้างขึ้นในครั้งนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย การบริหารการศึกษา การบริหารโรงเรียน ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการ ประกอบด้วย งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายในโรงเรียน งานอบรมทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา งานวิจัยในประเทศ งานวิจัยต่างประเทศ ซึ่งจะกล่าวตามลำดับดังนี้

การบริหารการศึกษา

การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน ประชาชนหรือสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม (วิญญู สาธร. 2519 : 6) ส่วน นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2522 : 3) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน นับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรม หรือค่านิยมตรงกับความต้องการของสังคม สำหรับ เมธี บิลันธานนท์ (2525 : 2) บันทึกว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การนำทั้งศาสตร์และศิลป์ในการดำเนินการด้านการปกครอง การเรียนการสอน และการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษาร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

พอสรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อให้สมาชิกของสังคมได้พัฒนาไปสู่ความเจริญงอกงาม มีศักยภาพทุก ๆ ด้าน สามารถเป็นสมาชิกที่ดี อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้น การบริหารการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่หน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องต้องกำหนดกลยุทธ์และนโยบายเพื่อเป้าหมายแห่งการบริหารการศึกษาอันเป็นภารกิจที่สำคัญต่อการบริหารโรงเรียน

การบริหารโรงเรียน

การบริหารโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลาย ๆ คนร่วมมือกัน ดำเนินการเพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่เยาวชนและผู้สนใจให้เกิดการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ ทักษะ และคุณธรรม เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและประเทศชาติ (วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร และคนอื่น ๆ. 2530 : 8) ส่วน ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2536 : 2) กล่าวว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง การอำนวยความสะดวกเพื่อการเรียนการสอน และการบริการทางการศึกษาแก่สมาชิกในสังคมให้เป็นไปตามระบบที่สังคมกำหนดไว้ สำหรับ ชีรวุฒิ ประทุมทรัพย์ (2537 : 81) บันทึกว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมการบริหารการศึกษาอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารในระดับโรงเรียนกระทำร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ คือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

พอสรุปได้ว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่สมาชิกของสังคมได้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข และเป็นที่เข้าใจว่า การบริหารโรงเรียนนั้นรวมถึงการบริหารของโรงเรียน ประถมศึกษาด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารโรงเรียนไว้ 6 งาน คือ (ลักษณ์ อินทะจักร. 2538 : 3 - 4)

1. งานวิชาการ ได้แก่ งานที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ตลอดจนการวัดผลการศึกษา
2. งานบุคลากร ได้แก่ งานเลือกสรรบุคลากรเข้าทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
3. งานกิจการนักเรียน ได้แก่ กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการ และพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นักเรียน
4. งานธุรการและการเงิน ได้แก่ งานที่เกี่ยวข้องกับเอกสารต่าง ๆ งานติดต่อบุคคลและหน่วยงานภายนอก เพื่อให้โรงเรียนสามารถดำเนินกิจการไปได้เป็นอย่างดี

5. งานอาคารสถานที่ ได้แก่ การจัดและใช้อาคารสถานที่ในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

6. งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ได้แก่ การจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน

จากขอบข่ายของการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาดังกล่าวข้างต้นนั้น สมิต และคนอื่น ๆ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Smith and others, 1961) สรุปไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนต้องรับผิดชอบการบริหารงานโรงเรียนด้านวิชาการร้อยละ 40 ซึ่งมากที่สุดในการบรรดางานทั้งหมดงาน จึงถือได้ว่าหัวใจของการบริหารงานโรงเรียน คือ การบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการสอนนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด (ลักษณะ อินทะจักร, 2538 : 5) ส่วน กมล ศิริบรรณ (2539 : 1) อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การกระทำกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี ส่งผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 4) บันทึกว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง ความพยายามของผู้บริหารโรงเรียนที่ดำเนินกิจกรรมทุกอย่างภายในโรงเรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้การศึกษาของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานในภารกิจทุกอย่างของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างใดก็ตาม ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนของผู้บริหารให้เกิดผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น จำเป็นต้องกำหนดขอบข่ายภารกิจการบริหารงานวิชาการไว้ให้ชัดเจน ซึ่งเป็นนโยบายนำไปสู่เงื่อนไขการปฏิบัติงานที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จขององค์การภายในขอบข่ายการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา

ขอบข่ายงานวิชาการ

ขอบข่ายงานวิชาการ เป็นขอบเขตของเนื้อหาสาระของงานวิชาการที่กำหนดให้ปฏิบัติ ซึ่ง ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 17 - 18) กล่าวว่า ขอบข่ายของงานวิชาการ ประกอบด้วย การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การจัดบริการการสอน และการจัดการวัดและประเมินผล ในขณะที่ แอนเดอร์สัน และ แวนไดค์ (ปรีชา บุญอมรัตน์, 2532 : 19 - 20 ; อ้างอิงมาจาก Anderson and Vandyke, 1963 : 10 - 11) กำหนดขอบข่ายงานวิชาการไว้ห้างาน คือ การวางแผนหลักสูตร การศึกษาเกี่ยวกับหลักทฤษฎีทางการศึกษาที่เกี่ยวกับโรงเรียน และครู การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและชุมชน การให้ครูและนักเรียนได้รับความสะดวกในการเรียนการสอน และการจัดครูเข้าสอนในสายวิชาต่าง ๆ สำหรับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 7) สรุปไว้ว่า ขอบข่ายงานวิชาการ ประกอบด้วยเจ็ดงาน ได้แก่ งานด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน งานอบรมทางวิชาการ

ฉะนั้น สำหรับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจะต้องดำเนินการกิจกรรมตามขอบข่ายของงานวิชาการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กำหนดไว้ 7 งาน คือ

1. งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. งานด้านการเรียนการสอน
3. งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
4. งานวัดผลและประเมินผล
5. งานห้องสมุด
6. งานนิเทศภายใน
7. งานอบรมทางวิชาการ

งานวิชาการเป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา ผู้บริหารเป็นผู้นำที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการสนับสนุนให้งานวิชาการดังกล่าวแล้วดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จได้นั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเป็นสำคัญ

ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นแหล่งแห่งซ่อนเร้นอยู่ในตัวของบุคคล ซึ่งพัฒนาให้ปรากฏเป็นที่ประจักษ์ต่อการปฏิบัติงานวิชาการให้เกิดผลสำเร็จตามขอบข่ายงานวิชาการที่กำหนดไว้ (คณีย์ เทียนพูน, 2539 : 228) ซึ่ง ฟายอล (สมยศ นาวิกการ, 2536 : 37 : อ้างอิงมาจาก Fayol) กล่าวว่า ความสามารถของผู้บริหารภายในองค์การขึ้นอยู่กับตำแหน่งหน้าที่ของผู้บริหารตามสายบังคับบัญชา แต่ในขณะเดียวกันความสามารถเป็นสิ่งที่ติดตัวอยู่กับบุคคลแต่ละบุคคล มีความแตกต่างกันในแต่ละด้าน และตามสถานการณ์จะพัฒนาเมื่อถูกนำไปใช้บ่อย ๆ ดัง ฌูรเวร แวกก์กี และประภาภรณ์ วัฒนเจริญ (ม.ป.ป. : 102) กล่าวว่าไว้ว่า ความสามารถของผู้บริหารมี 2 ประการ คือ

1. ต้องรู้งานที่ตนรับผิดชอบ ได้แก่ รู้จุดมุ่งหมายและนโยบายทั้งขององค์การและประเทศต่อความรับผิดชอบของตน
2. ต้องรู้วิธีการบริหารและปกครองบังคับบัญชาให้ได้ผล คือ รู้กระบวนการต่าง ๆ ในการบริหาร มีความสามารถในการวินิจฉัยสั่งการได้ดี ดังนั้น ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนแต่ละคนจึงน่าจะมีความแตกต่างกันด้วย

งานวิชาการเป็นภารกิจที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารงาน ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้นำไปปฏิบัติตามขอบข่ายงานวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดไว้ในเจ็ดองค์ประกอบ ได้แก่ งานด้านหลักสูตรและการ

นำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน และงานอบรมทาง วิชาการ ซึ่งจะได้อธิบายถึงตามลำดับดังนี้

งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง เอกสารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน กระบวนการวัดและประเมินผล ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน อันจะทำให้ให้นักเรียนมีการพัฒนาและเพิ่มพูนประสบการณ์ต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งครูสามารถนำหลักสูตรมาสร้างและปรับแผนการสอนให้สอดคล้องกับปัญหาความสนใจและความต้องการของชีวิตนักเรียนในห้องเรียนของตน (กรมวิชาการ, 2534 : 10)

วิญญู สาร (2526 : 329 - 334) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง บรรดาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนตามระดับชั้น ตามความต้องการของนักเรียน ตามวัยของนักเรียน ตามความสนใจและความต้องการของสังคม รวมทั้งประสบการณ์ที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกเวลาเรียน กิติมา บริสดีติก (2532 : 60) กล่าวว่า หลักสูตร คือ เอกสารที่กำหนดโครงการการศึกษาของผู้สอน โดยกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหา ความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 40) กล่าวว่า หลักสูตรมีความหมายเป็น 3 ประการ คือ

1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการ และการนำไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนตามที่มุ่งหมายไว้
2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า (input) เช่น ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ (process) ได้แก่ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ผลผลิต (out put) คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการ ศึกษา เป็นต้น
3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียน ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

เลเซอร์ และ อเล็กซานเดอร์ (รัชชัย ชัยจิรฉายากุล, 2529 : 10 : อ้างอิงมาจาก Laser and Alexander, 1954) ได้กล่าวไว้อย่างกว้าง ๆ ว่า หลักสูตรของโรงเรียน ได้แก่ ความพยายามทั้งหมดของโรงเรียนที่จะทำให้เกิดผลที่พึงปรารถนาในสถานการณ์ทั้งในและนอกโรงเรียน

โอลิวา (รัชชัย ชัยจิรฉายากุล, 2529 : 10 : อ้างอิงมาจาก Oliva, 1982) ให้ความเห็นเห็นว่า หลักสูตร คือ แผน หรือโปรแกรมสำหรับประสบการณ์ทั้งหลายที่ผู้เรียนจะต้องประสบภายใต้การอำนวยความสะดวกของโรงเรียน

สำหรับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) เป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นสอดคล้องกับความมุ่งหมายและแนวนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 มีสาระสำคัญดังนี้

1. หลักการ มีสาระสำคัญ คือ

- 1.1 เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานของปวงชน
- 1.2 เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต
- 1.3 เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเอกภาพของชาติโดยมีเป้าหมายหลักร่วมกัน แต่ให้ท้องถิ่นมีโอกาสจัดหลักสูตรบางส่วนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการได้

2. จุดหมาย กำหนดให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้

- 2.1 มีทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ คงสภาพอ่านออกเขียนได้และคิดคำนวณได้
- 2.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงของสังคม
- 2.3 สามารถปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเองและครอบครัวได้
- 2.4 สามารถวิเคราะห์สาเหตุและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัวได้อย่างมีเหตุผล ด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
- 2.5 มีความเป็นไทย มีนิสัยไม่เห็นแก่ตัวไม่เอาเปรียบผู้อื่น และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข
- 2.6 มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ

2.7 มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงานมีนิสัยรักการทำงานและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.8 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในบ้านและชุมชน สามารถปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของบ้านและชุมชน ตลอดจนการอนุรักษ์และการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมในชุมชนรอบ ๆ บ้าน

3. โครงสร้าง จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใน 5 กลุ่มประสบการณ์ ดังนี้

3.1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ประกอบด้วยภาษาไทยและคณิตศาสตร์

3.2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตว่าด้วยกระบวนการแก้ไขปัญหาของชีวิตและสังคม โดยเน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อการดำรงอยู่และสามารถดำเนินชีวิตที่ดี

3.3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างเสริมนิสัย ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรม เพื่อนำไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี

3.4 กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสบการณ์ทั่วไปในการทำงานและความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ

3.5 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ว่าด้วยกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียนในชั้น ป.5 - 6 โรงเรียนอาจเลือกกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะในกลุ่มประสบการณ์ทั้งสี่ หรือเลือกจัดกิจกรรมอื่น ๆ ตามความสนใจของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535 : 1 - 2)

การนำหลักสูตรไปใช้

การนำหลักสูตรไปใช้ ต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนและการที่จะทำให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนการสอน การนำหลักสูตรไปใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนมีสิ่งที่ควรคำนึงถึง 2 ประการ คือ

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ประกอบด้วย

1.1 การให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกวิถีทางการปฏิบัติตน ไม่ควรวางกฎเกณฑ์ระเบียบเข้มงวดเกินไป

1.2 การสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความสำเร็จและก้าวหน้าในทางที่เขามีความถนัดและสนใจ

1.3 การให้ความช่วยเหลือ ผู้เรียนในการค้นหาความต้องการของแต่ละคนช่วยวางแผนการเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ของแต่ละคน ช่วยจัดตารางการเรียน ช่วยประเมินผลการเรียน และช่วยวางแผนการนี้สำหรับอนาคตด้วย

1.4 การสร้างสภาพแวดล้อม เพื่อให้ครูแต่ละคนได้มีโอกาสแสดงความสามารถได้เต็มที่ โดยมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.5 การใช้เวลาสำหรับวิชาเลือกของผู้เรียนให้เพียงพอที่จะพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพหรือทำเป็นงานอดิเรก

1.6 การประเมินผล การจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและการบริหารอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด

1.7 การจูงใจทั้งครูและนักเรียนในการเรียนการสอนโดยการจัดให้มีการอภิปรายร่วมกัน

1.8 การจัดหาสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถค้นพบวิธีการศึกษาที่เหมาะสมกับเขามากที่สุด แทนที่จะบังคับให้เขาเรียนโดยครูคนเดียวในห้องเรียนห้องเดียว

1.9 การจัดโปรแกรมให้ผู้เรียนสามารถมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องกันภายใต้การดูแลของครู โดยจัดเอกสารและสถานที่ให้ผู้เรียนได้เลือกปฏิบัติคล้าย ๆ กับการศึกษาแบบรายบุคคล (คือการศึกษาเองและประเมินผลเอง)

1.10 การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน และการสอนของครูโดยเปรียบเทียบกับผลเดิม ไม่แข่งขันกับผู้เรียนกลุ่ม แต่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียนด้วย

1.11 การเก็บข้อมูลของโรงเรียนในทุก ๆ อย่างเกี่ยวกับผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จหรือความล้มเหลวแม้เพียงนิดเดียวก็ตามเพื่อประโยชน์ในการแนะแนวและอื่น ๆ

1.12 การเอาใจใส่ของครูใหญ่ต่อนักเรียนและครูอย่างใกล้ชิดในการจัดโปรแกรมต่าง ๆ ในโรงเรียน จะทำให้สามารถจัดโปรแกรมที่เหมาะสมให้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

หลักสูตรโดยทั่ว ๆ ไป มักกำหนดหลักเกณฑ์ไว้เพื่อให้โรงเรียนหรือท้องถิ่นสามารถกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติได้เหมาะสม ตามข้อจำกัดและความต้องการของผู้เรียนในการพิจารณากำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ควรกระทำด้วยความระมัดระวังและมีเหตุผล เพื่อให้สามารถใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การกำหนดรายละเอียดปลีกย่อยของโรงเรียนแต่ละแห่งจะต้องพิจารณาสิ่งอื่น ๆ ประกอบด้วย คือ

2.1 การจัดห้องเรียน ควรคำนึงถึงแสง สี เสียง และกลิ่น ทั้งสนองกับความต้องการของหลักสูตรและของผู้เรียน ใต้โต๊ะ เก้าอี้ ควรจะเคลื่อนไหวได้ตามต้องการ ในแต่ละห้องควรมีจำนวนนักเรียน 25 - 35 คน

2.2 การบริการเพื่อการเรียนการสอน การบริหารนี้จะสนองความต้องการของหลักสูตรและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยโรงเรียนมีบริการห้องสมุดศูนย์การเรียนรู้ ศูนย์ภาษา ห้องทดลองที่ทำรายงานบุคคล

2.3 การเปิดวิชาเลือก ให้ผู้เรียนได้เลือกตามความสามารถและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน จะสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรได้มาก เรื่องนี้ผู้บริหารโรงเรียนควรจะสนใจเป็นพิเศษ แม้บางครั้งโรงเรียนอาจจะต้องเปิดรายวิชาที่มีจำนวนผู้เรียนไม่มากนัก และสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ คือการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนวิชาที่ถนัดและสนใจ

2.4 การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนจะช่วยเพิ่มความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก เช่น กิจกรรมนิทรรศการ การอภิปราย การโต้วาที การแสดงละคร ทดลองปฏิบัติ

2.5 การประเมินผล ทำให้ผู้สอนและโรงเรียนรู้ถึงผลผลิตของหลักสูตรว่าเป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อจะนำผลที่ได้จากการประเมินนั้นมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นและ เป็นกำลังใจที่จะส่งเสริมให้มาพยายามต่อไป

2.6 การจัดบุคลากร เพื่อให้การเรียนการสอนตามหลักสูตรบรรลุผลสม ความมุ่งหมาย โรงเรียนควรพิจารณาอบงานที่เหมาะสมกับคุณวุฒิ ความสามารถและความสนใจของบุคลากร ควรสนับสนุนให้บุคลากรได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในด้านที่ตนได้รับมอบหมาย เช่น เข้าร่วมประชุม สัมมนา ฟังปาฐกถา ร่วมอภิปราย ให้สวัสดิการและความสะดวกต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บุคลากรทำงานอย่างเต็มกำลัง ความสามารถและสมัครใจ

2.7 การเงิน การวางแผนกำหนดงบประมาณและจัดสรรค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็น ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องคำนึงถึงงบประมาณและการเงินใน ทุก ๆ ด้าน ที่จะมีส่วนทำให้การนำหลักสูตรไปใช้ประสบผลดี

บทบาทของครูในการใช้หลักสูตร

ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ โรงเรียนจะต้องจัดโอกาสให้ครู ได้ทราบลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จะสนองต่อเป้าหมายของหลักสูตร การจัดเตรียมเอกสารหลักสูตร (ตัวหลักสูตร คู่มือการใช้ แผนการสอน แบบเรียน คู่มือครู) ไว้ให้พร้อม พอเพียงให้ครูได้ศึกษาโดยส่วนตัวครูเอง จะต้องเตรียมตัวในการใช้หลักสูตรด้วย คือ

1. ควรศึกษาปรัชญาหรือปณิธานของการศึกษาของชาติ
2. ศึกษาแผนการศึกษาแห่งชาติ
3. รับรู้ว่าจะสอนในระดับใด ชั้นไหนและวิชาอะไร
4. ศึกษาหลักสูตรในระดับชั้นและวิชาที่ต้องสอน
5. ในวิชาที่จะต้องสอน ศึกษาความมุ่งหมายของหมวดวิชา คำอธิบายรายวิชานั้น ๆ อย่างละเอียด

6. นำรายวิชานั้นมาแบ่งว่าจะต้องใช้เวลาสอนกี่คาบ เวลาต่อสัปดาห์และต่อภาคเรียน เช่น รายวิชา อท.101 ภาษาไทย ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสองหน่วยการเรียนรู้ ต้องเรียนสี่คาบ/สัปดาห์/ภาค หมายความว่า ตลอดภาคการศึกษา นักเรียนจะต้องใช้เวลาเรียนเท่ากับ 40 คาบ 2 เท่ากับ 80 คาบ ครูจะต้องนำคาบทั้ง 80 คาบ นี้มาพิจารณาแบ่งเนื้อหาในคำอธิบายรายวิชาว่า คาบที่ 1 - 80 จะสอนเนื้อหาอะไรในแต่ละคาบเวลานั้น ๆ และปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 5) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการนำหลักสูตรไปใช้ มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. จัดให้มีหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น แนวการสอน กำหนดการสอน คู่มือครู แผนการสอนให้เพียงพอและครบถ้วนทุกระดับชั้น
2. ศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรให้ชัดเจนตั้งแต่หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาสาระ ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล
3. วางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ โดยการจัดประชุมผู้เกี่ยวข้องและครูผู้สอน เพื่อชี้แจง แนะนำ ทบทวนหลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียนหรือก่อนลงมือสอน
4. นิเทศติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ โดยพิจารณาจากรายงานต่าง ๆ เช่น แบบบันทึก การสังเกตการสอน แผนการสอน บันทึกการสอน คุณภาพและความรู้ความสามารถของนักเรียน
5. ดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดการใช้หลักสูตรโดยการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุ ทั้งในส่วนของคุณครูที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียน และในส่วนของบริษัทอื่นที่เกี่ยวข้อง
6. พัฒนาตนเองและครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอยู่เสมอ โดยการเข้าร่วมประชุม สัมมนา อบรม ฟังการอภิปรายหรือสนทนาร่วมกับผู้มีความรู้ด้านหลักสูตรหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากเอกสารที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การที่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสามารถอำนวยความสะดวก โดยจัดวิธีการทำให้กิจกรรมการพัฒนาตนเองของครูได้มีความรู้ความเข้าใจหลักสูตร สามารถวางแผนการเพื่อนำหลักสูตรไปใช้ ตลอดจนนักเรียนได้ติดตาม ควบคุมหลักการและโครงสร้างของงานหลักสูตรประถมศึกษาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

งานด้านการเรียนการสอน

งานด้านการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมที่ดำเนินการให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะตามที่หลักสูตรต้องการ เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ความคิด มีคุณธรรม โดยแยกกิจกรรมออกเป็นสองด้าน คือ การเรียน เป็นกิจกรรมที่นักเรียนกระทำ ส่วน การสอน เป็นกิจกรรมที่ครูกระทำซึ่งเป็นกิจกรรมที่กระทำไปพร้อม ๆ กัน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ, 2536 : 1)

สุมน อมรวิวัฒน์ (2526 : 4 - 5) ได้กำหนดลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ดีในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ มีสาระสำคัญดังนี้

1. ควรเป็นไปเพื่อการพัฒนาความเจริญทุกด้านให้แก่ผู้เรียน
2. ควรให้ผู้เรียนแสดงออกและมีส่วนร่วมในการเรียน
3. ควรให้ออกาสและความสำคัญของนักเรียนทุกคนในชั้นเรียน
4. ควรฝึกฝนวิธีการแสวงหาความรู้และวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองแก่นักเรียน
5. ควรมีบรรยากาศที่รื่นรมย์ สนุกสนานเป็นกันเอง

สุมิตร คูณนุกร (2523 : 135) ให้นิยามว่า การสอน คือ การที่บุคคลหนึ่งนำเอาความรู้สึกลึกซึ้งและชีวิตของตนเองมาเผยแพร่ให้บุคคลอีกคนหนึ่งทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้พิจารณาเลือกสรรเอาคุณสมบัติ ทักษะ และค่านิยมที่จับใจมายึดถือเป็นแนวทางของตนเองและปฏิบัติตาม กรมวิชาการ (2525 : 10) กล่าวว่า การสอน คือ ความพยายามของคนหนึ่งหรือหลาย ๆ คนที่จะจัดกิจกรรมในรูปต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลหนึ่งหรือหลาย ๆ คนเกิดการเรียนรู้ งานการสอนเป็นการนำแผนการสอนไปใช้ในห้องเรียน การสอนถือว่าเป็นกิจกรรมระหว่างครูกับนักเรียน

สำนัก มีสัจธรรม (2538 : 481) ระบุว่า งานการเรียนการสอน ควรประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการสอน
2. การสอนของครู การเรียนของนักเรียน
3. การวัดและประเมินผลการเรียน

กรมวิชาการ (2535 : 31 - 33) กำหนดว่า การพัฒนาผู้เรียนให้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น ทำงานอย่างมีระบบนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนจะต้องเน้นทักษะกระบวนการ 9 ประการ คือ

1. ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น
2. คิด วิเคราะห์ วิจัย
3. สร้างทางเลือกอย่างหลากหลาย
4. ประเมินและเลือกทางเลือก
5. กำหนดและลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ
6. ปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์
7. ประเมินระหว่างปฏิบัติ
8. ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
9. ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภูมิใจ

กิติมา ปรีดีดิลก (2532 : 69 - 70) ได้อธิบายวิธีการปรับปรุงการเรียนการสอนว่า มีองค์ประกอบอยู่ 2 ประการ คือ

1. การนิเทศการสอน เป็นงานที่สำคัญที่จำเป็นต้องจัดทำขึ้นในโรงเรียน เพราะจะเป็นการส่งเสริมการทำงานในหน้าที่ของครูให้ดีขึ้น อันส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน
2. การฝึกอบรม เป็นกิจกรรมที่ควรจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนและการทำงานของครูให้เกิดประสิทธิภาพ และเพื่อแสวงหาความรู้วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ

ลักษณะการสอนที่ดี อารักษ์ ใจเที่ยง (2537 : 11 - 12) ได้เสนอแนะไว้ว่าการสอนที่ดีจะมีลักษณะดังนี้

1. มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ครบองค์ประกอบการสอน ได้แก่ การตั้งจุดประสงค์ จัดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน วัสดุการสอนและมีการวัดผลประเมินผล
2. เป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ด้านเจตคติ และด้านทักษะ

3. เป็นการสอนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาและ ผู้เรียน โดยเลือกใช้กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสม
4. เป็นการสอนที่ผู้เรียนลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ได้ดีและมีความกระตือรือร้นในการเรียน
5. เป็นการสอนที่สอดคล้องกับเจตนาของหลักสูตร เน้นการพัฒนาให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น คิด วิเคราะห์ วิเคราะห์ และการแสวงหาความรู้ อย่างมี กระบวนการ
6. เป็นการสอนที่คำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและ อนาคตได้
7. เป็นการสอนที่สร้างความสนใจผู้เรียน มีบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ มีชีวิต ชีวา ไม่ตึงเครียด รู้จักใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม
8. เป็นการสอนที่ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีพื้นฐานการเป็น สมาชิกที่ดีของสังคมและประเทศชาติ
9. เป็นการสอนที่มีการวัดผลประเมินผลทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลัง เรียน โดยใช่วิธีต่าง ๆ เช่น สังเกต ทดสอบ และค้นคว้ารายงาน
10. เป็นการสอนด้วยวิญญานความเป็นครู เพราะการสอนที่ดีเป็นการสอนที่พัฒนา ผู้เรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางสร้างสรรค์ และร่วมกิจกรรมการเรียน การสอนด้วยความสุข

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 5 - 6) กำหนดว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. จัดให้มีแผนการสอนให้ครบถ้วนทุกชั้นและทุกกลุ่มประสบการณ์ สำหรับหลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 มุ่งเน้นให้ครูผู้สอนเป็นผู้จัดทำแผนการสอนเอง ผู้บริหารต้อง เป็นผู้นำและกระตุ้นให้ครูจัดทำและติดตามการนำไปใช้ด้วย
2. จัดห้องเรียนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจำนวนนักเรียน รวมถึงการจัด วัสดุครุภัณฑ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทำให้เพียงพอตามความจำเป็น
3. จัดสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และห้องพิเศษ เพื่อสนับสนุนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพความพร้อมของโรงเรียน

4. ตรวจสอบการจัดตารางสอนให้เหมาะสมกับเวลาและสอดคล้องกับอัตราเวลาเรียนในหลักสูตรทุกกลุ่มประสบการณ์ ทุกชั้นเรียน และให้มีตารางสอนรวมของโรงเรียน

5. จัดทำหรือจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรและแบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่สนับสนุนการสอน เช่น แนวการสอน คู่มือครู และเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับครูผู้สอนให้เพียงพอทุกระดับชั้นและทุกกลุ่มประสบการณ์ โดยการสำรวจความขาดแคลนและความต้องการ

6. จัดครูประจำชั้น ประจําวิชาให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความถนัด หากไม่สามารถดำเนินการได้ก็ให้จัดตามความสมัครใจ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดกับนักเรียนด้วย

7. ติดตามการจัดการเรียนการสอนของครู โดยการตรวจแผนการสอนหรือบันทึกการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอ

8. เยี่ยมชั้นเรียนหรือสังเกตการสอนโดยกำหนดเป็นปฏิทินปฏิบัติงานไว้

9. จัดครูเข้าสอนแทนครูที่ขาดหรือครูที่ไม่มาปฏิบัติงาน โดยมีการบันทึก มอบหมายงานและบันทึกรายงานผลการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร

10. ติดตามช่วยเหลือพิเศษ ช่วยแก้ปัญหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้แก่ครู ให้ขวัญและกำลังใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร

11. เป็นผู้นำให้ครูปรับปรุงการสอน ให้รู้จักใช้เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ และเลือกกิจกรรมการสอน โดยคำนึงถึงสภาพความพร้อมของนักเรียน โรงเรียน ชุมชน และสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี

พอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนนั้น ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา จะต้องคำนึงถึงวิธีดำเนินการให้ครูและนักเรียนร่วมกันดำเนินกิจกรรมโดยพิจารณาถึงความรู้ความสามารถที่ส่งเสริมให้ครูเตรียมการสอน มีกิจกรรมการสอนหลายรูปแบบ โดยมีการนิเทศ กำกับ ติดตามให้ดำเนินไปตามหลักการ เป้าหมาย โครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษา โดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ได้รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกันคิดร่วมกันทำ และร่วมกันแก้ปัญหาพร้อม ๆ กัน

งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุอุปกรณ์การสอน สำหรับครู และวัสดุฝึกสำหรับนักเรียน ซึ่งใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อการเรียนการสอนนั้นได้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ. 2534 : 66 - 67)

ปฏิญญา สาคร (2516 : 60) กล่าวว่า อุปกรณ์การศึกษา หมายถึง วัสดุทุกชนิด ที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุมิตร คุณานุกร และคนอื่น ๆ (2519 : 105) แบ่งสื่อการสอนออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. วัสดุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งไม่มีเครื่องกลไกภายใน เช่น กระดานดำ แผนที่ และลูกโลก แผนภูมิ ภาพเขียน แผ่นเสียง เทปบันทึกเสียง
2. เครื่องมือ ได้แก่ อุปกรณ์การสอนที่มีกลไกภายในซับซ้อน เช่น เครื่องฉาย ภาพยนตร์ วิทยู เครื่องรับโทรทัศน์
3. กิจกรรม นับเป็นอุปกรณ์การสอนได้ประเภทหนึ่ง เช่น การศึกษานอกสถานที่ การแสดงบนเวที นิทรรศการ โครงการทำงานร่วมกัน

ธารง บัวศรี (2532 : 2) ได้ให้นิยามวัสดุประกอบหลักสูตรว่า หมายถึง สิ่งที่มีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรจัดทำหรือจัดหาเพื่อช่วยให้ผู้ใช้หลักสูตรสามารถใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนสื่อการเรียนการสอนนั้น หมายถึง สิ่งที่เป็นสื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามจุดประสงค์การเรียนการสอนและตามจุดหมายของหลักสูตร

พนัส หันนากินทร์ (2524 : 62) กล่าวว่า การดำเนินงานเกี่ยวกับวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น ได้แก่ การจัดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติเพื่อบริการแก่ครู กระตุ้นให้ครูใช้บริการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาแก่นักเรียน

ประยงค์ ชูรักษ์ (2531 : 24) กล่าวว่า งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน คือ การจัดวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

กิตติมา ปริติติลล (2532 : 268) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับสื่อการสอนว่า หมายถึง วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องใช้ ตลอดจนหมายถึงตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดผลดี

อีริกสัน (Erikson. 1967 : 10 - 12) กล่าวถึงหลักการจัดสื่อการเรียนการสอนว่า

1. การบริหารอุปกรณ์การสอนที่ดี จะต้องอยู่ในความรับผิดชอบของผู้นำที่มีความรู้ ความชำนาญ และสามารถปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลที่ทำหน้าที่ด้านหลักสูตรได้เป็นอย่างดี
2. สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ สามารถนำไปใช้อย่างสะดวก ตรงกับความ ต้องการของครูผู้สอน
3. สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ต้องมีคุณภาพดี
4. ควรจัดสื่อการสอนไว้หลายชนิดให้พร้อม
5. ในการจัดสื่อการเรียนการสอน ควรส่งเสริมและพัฒนาครูประจำการด้วย โดยการจัดประชุมสัมมนาครูประจำการ สาธิตการใช้อุปกรณ์และการปรับปรุงห้องสมุดวิชาการ

ธารัง บัวศรี (2532 : 219) แสดงความคิดเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมี หลักในการเลือกสื่อการเรียนการสอน คือจะต้องสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับ วัยพื้นฐาน ประสบการณ์ของผู้เรียน ค่าใช้จ่ายที่ปฏิบัติได้ง่าย และเสนอแนวความคิดการใช้ สื่อการสอน ดังนี้

1. ตรวจสอบและศึกษาอย่างละเอียดว่าสื่อใดประกอบด้วยอะไรบ้าง มีคุณสมบัติ อย่างไร มีวิธีใช้อย่างไร มีสิ่งใดที่ควรระมัดระวัง หรือต้องเตรียมการก่อนล่วงหน้า
2. เตรียมสื่อที่เข้าให้พร้อม รวมทั้งสถานที่และอุปกรณ์ประกอบการใช้
3. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจเสียก่อนว่าเหตุใดจึงใช้สื่อดังกล่าว โดยเฉพาะให้ผู้เรียนมองเห็นว่า สื่อนี้จะช่วยให้เข้าใจเรื่องอะไรหรือตอบปัญหาใด
4. การใช้สื่อต้องเลือกให้เหมาะสมกับเวลา และต้องใช้อย่างคล่องแคล่ว
5. หลังจากการใช้สื่อ จะต้องทบทวนและสำรวจว่าผู้เรียนได้รับข้อมูลความรู้ และความคิดใหม่ ๆ ตามที่คาดหวังหรือไม่

สํานักงานราชบัณฑิต (2537 : 108) แยกประเภทของสื่อการสอนออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. วัสดุและเครื่องมือที่ไม่ต้องฉาย ได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ กราฟ ลูกโลก กระดานดำ หุ่นจำลอง รวมถึงกิจกรรมทัศนศึกษา การแสดงละคร นิทรรศการ การสาธิต และการทดลอง

2. วัสดุและเครื่องมือที่ต้องฉาย ได้แก่ สไลด์ फिल्मสตริป แผ่นภาพโปร่งแสง ภาพยนตร์ ส่วนเครื่องฉายได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายข้ามศีรษะ

3. วัสดุและอุปกรณ์ ได้แก่ วัสดุและอุปกรณ์เกี่ยวกับเสียง เช่น แผ่นเสียง เทปวิทยุ เครื่องขยายเสียง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 6 - 7) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับงานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. จัดหาและบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนแก่ครูอย่างเพียงพอและครบถ้วนทุกกลุ่มประสบการณ์ มีการสำรวจความต้องการ วางแผนเพื่อจัดหาและดำเนินการจัดหา บริการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการอย่างเป็นระบบ

2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูรู้จักหา รู้จักใช้ และรู้จักเก็บ บำรุงรักษาสื่อการเรียน ให้ตรงกับเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการสอน โดยการจัดอบรม ประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้แก่ครูผู้สอน

3. จัดให้มีศูนย์สื่อหรือศูนย์วิชาการโรงเรียน เพื่อเป็นแหล่งผลิตและบริการสื่อแก่ครูผู้สอน

4. ส่งเสริมให้ครูรู้จักคิดค้นสร้างสรรค์สื่อหรือวิธีการใหม่ ๆ ที่จะนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่การสร้างผลงานทางวิชาการ

5. แสวงหาแหล่งวิทยาการที่เป็นสื่อการสอนในชุมชนหรือท้องถิ่น เช่น บุคลากร สถานที่ประกอบการ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน

6. จัดให้มีการติดตามและประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ โดยการสังเกตการสอน การดูแผนการสอน บันทึกการสอน สถิติการยืม

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน เป็นงานที่เกี่ยวกับการที่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาต้องให้บริการอำนวยความสะดวกในการจัดหาให้มีอุปกรณ์อย่างเพียงพอกับความต้องการของครู และมีการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ เจตคติ ตามจุดหมายของหลักสูตรประถมศึกษา

งานวัดผลและประเมินผล

งานวัดผลและประเมินผล หมายถึง การกำหนดหน่วยให้แก่ปริมาณที่มีอยู่โดยใช้เครื่องมือ การสังเกตของครู การตรวจสอบพฤติกรรมหรือข้อสอบ แล้วนำผลที่ได้มาหาคุณค่า มาวิเคราะห์ว่าดีหรือไม่ดี เก่งหรือไม่เก่ง (อภา บุญช่วย, 2537 : 130)

หวน ทิณรุพันธ์ (2528 : 53) ให้ทัศนะว่า การวัดผลการศึกษา หมายถึง การเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ เพื่อแสดงว่า นักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงไร จากการที่ได้เรียนมาแล้ว และอาจจะบอกได้ว่าหลังจากการสอนแล้วนักเรียนได้คะแนนจากการวัดเท่าไร ส่วนการประเมินผล เป็นการกำหนดค่าหรือราคาจากคะแนนที่ได้จากการวัดนั้น แล้วสรุปว่าเก่งหรือไม่เก่ง โดยการเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ในห้องเรียน ดังนั้น การวัดผลกับการประเมินผลจึงต้องสัมพันธ์กัน

นิพนธ์ กินาวงศ์ (2523 : 72) มีความเห็นว่า การวัดผลและการประเมินผล เป็นกิจกรรมทางวิชาการที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง

การเรียนการสอนจะได้ผลเพียงไรหรือบรรลุจุดหมายหรือไม่ ย่อมทราบได้จากการวัดหรือการประเมินผล การวัดผลและการประเมินผลเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติควบคู่กันไปเป็นประจำ การประเมินผลในโรงเรียนมีจุดมุ่งหมายสองประการ คือ การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และการประเมินผลเพื่อตัดสินการเรียน

การวัดผลการศึกษาทำให้ครูทราบความเจริญก้าวหน้าของนักเรียน ตลอดจนข้อบกพร่อง เพื่อแก้ไขในกาลต่อไป การวัดผลการศึกษามีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียน
2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้น (grade placement) และการจัดแบ่งนักเรียนตามความสามารถ (ability grouping)
3. เพื่อเป็นหลักฐานในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
4. เพื่อประโยชน์ในการให้ประกาศนียบัตรเมื่อจบชั้นการศึกษาและแจ้งผลการเรียนให้สถาบันอื่นที่นักเรียนจะไปเรียนต่อที่ขอทราบมา
5. เพื่อเป็นสถิติทางการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199 - 201) เขียนไว้ว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากการวัดผลและประเมินผล เป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูอาจารย์ ทำให้ครูอาจารย์ทราบว่าผลการสอนของตนเป็นอย่างไร เพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียนนักศึกษา และนักเรียนนักศึกษาจะได้ทราบว่าตนเองมีความรู้ความสามารถ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่เพียงใด ซึ่งจะ เป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง
3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอน ที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร จะได้แก้ไขปรับปรุงอย่างไร
4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนการศึกษาสำเร็จตามหลักสูตร เป็นแนวทางในการทำงานและศึกษาต่อ
5. เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักศึกษา ผลการเรียน และการสำเร็จตามหลักสูตร
6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในด้านผลการเรียนและการสำเร็จการเรียนของนักเรียนนักศึกษา

หน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล ดังนี้

1. กำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลในเรื่อง
 - 1.1 ประเภทของข้อสอบที่วัดผล
 - 1.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบ จำนวนครั้งที่สอบ และการเก็บคะแนนสอบแต่ละครั้ง
 - 1.3 มาตรฐานในการสอบวัดผล
 - 1.4 การเตรียมแบบฟอร์มสำหรับรายงานผลการสอบแก่ผู้ปกครอง
 2. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการสอบ เช่น เครื่องพิมพ์ เครื่องโพรเนียว ตลอดจนเจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวก
 3. พยายามส่งเสริมครูอาจารย์มีความรู้ทางการวัดและประเมินผล โดยการจัดการฝึกอบรม การประชุมปฏิบัติการในด้านเทคนิคการออกข้อสอบ การให้คะแนนการประเมินผลข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ
 4. การจัดทำตารางสอบ ห้องสอบ และระเบียบในการสอบและการคุมสอบ
 5. ควรมีการประเมินผลการสอน หากมีการบกพร่องจะได้หาทางแก้ไขต่อไป หรือเสนอแนะทางในการนำไปปรับใช้ครั้งต่อไป
- หน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานวัดผลและประเมินผล มีดังนี้
1. จัดหาแบบพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและการประเมินผลการเรียน
 2. จัดทำเอกสาร จัดทำข่าวสารที่เป็นความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน เพื่อเผยแพร่ให้ครูอาจารย์ได้ทราบทั่วกัน
 3. ศึกษาระเบียบ กฎหมาย ความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าทางวิชาการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่เสมอ
 4. ดูแลให้ครูอาจารย์ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลให้ถูกต้อง
 5. พิจารณาดัดสินปัญหาเกี่ยวกับการเอนผลการศึกษา การวัดผลและประเมินผลการเรียน
 6. ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ผ่านการอบรมหรือศึกษาทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนได้มีบทบาทในการพัฒนาการวัดผลและประเมินผลการเรียน

7. ตรวจสอบการให้ระดับคะแนนของครูอาจารย์ก่อนที่จะส่งไปยังผู้บริหารสถานศึกษา เพื่ออนุมัติผลการสอบ

8. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อทดสอบและจัดทำข้อมูลมาตรฐาน

9. เก็บรักษาเอกสารและหลักฐานการประเมินผลการเรียนและเอกสารอื่นตามความจำเป็นที่ต้องใช้เกี่ยวกับงานวัดและประเมินผลการเรียน

10. ดำเนินการเกี่ยวกับการทำลายเอกสาร การวัดผลและการประเมินผลทั้งหมดความจำเป็นแล้ว

11. ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

12. เสนอโครงการและรายงานตามลำดับชั้น

จุดมุ่งหมายของการวัดผลนั้น เป็นการตรวจสอบการสอนของครูอาจารย์และการเรียนการสอนของนักเรียนนักศึกษาในด้านการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (cognitive domain)

2. ด้านทักษะปฏิบัติ (psychomotor domain)

3. ด้านเจตคติ (affective domain)

จากจุดมุ่งหมายทั้ง 3 ด้าน สิ่งที่จะนำไปวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนมีดังนี้

1. นักเรียนนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพียงใด

2. นักเรียนนักศึกษามีความสามารถในการคิดหาเหตุผลเพียงใด

3. นักเรียนนักศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์และสร้างสรรค์เพียงใด

4. นักเรียนนักศึกษามีความสามารถในการปฏิบัติเพียงใด

5. นักเรียนนักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ความรู้หรือไม่เพียงใด

6. ครูอาจารย์มีข้อบกพร่องในการจัดระบบการเรียนการสอนหรือไม่

กรมวิชาการ (2534 : 4 - 6) ได้กำหนดให้โรงเรียนประถมศึกษาประเมินผลการเรียนดังนี้

1. การประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีการประเมินผลการเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคทุกกลุ่มประสบการณ์ เว้นแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 ไม่ต้องประเมินผลการเรียนปลายภาคเรียนสุดท้าย แต่ให้เป็นการประเมินผลปลายปี

2. การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียน ถ้านักเรียนมีความรู้ ความสามารถ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ของจุดประสงค์ ให้นักเรียนหาข้อบกพร่องของนักเรียน แล้วสอนซ่อม เสริมโดยจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียน

3. ให้นำผลการประเมินระหว่างภาคเรียน ตัดสินการผ่านจุดประสงค์ในแต่ละ กลุ่มประสบการณ์ เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6

4. การประเมินผลการเรียนปลายภาคเรียนให้แจ้งผลการเรียน ให้นักเรียนแสดง ผลการเรียนดังนี้

- 4 หมายถึง ผลการเรียนดีมาก
- 3 หมายถึง ผลการเรียนดี
- 2 หมายถึง ผลการเรียนปานกลาง
- 1 หมายถึง ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด
- 0 หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

5. การตัดสินผลการเรียน

5.1 มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด

5.2 ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของจำนวนจุดประสงค์ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์

5.3 เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 การประเมินผลการเรียน ปลายปี จะต้องได้รับผลการเรียนของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ตั้งแต่ 1 ขึ้นไป

6. ในกรณีที่นักเรียนขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งตามข้อ 5 โรงเรียนอาจให้ คู่มือพิจารณาให้เลื่อนชั้นได้หากพิจารณาเห็นว่า

6.1 นักเรียนมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 อันเนื่องจากสาเหตุจำเป็น หรือเหตุสุดวิสัย แต่มีคุณสมบัติตามข้ออื่น ๆ ครบถ้วน

6.2 นักเรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ไม่ถึงร้อยละ 60 ใน กลุ่มประสบการณ์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงเล็กน้อย และเห็นว่าสามารถสอนซ่อมเสริมในด้านนี้ การศึกษาต่อไป และมีคุณสมบัติข้ออื่น ๆ ครบถ้วน

6.3 เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 นักเรียนได้ระดับผลการเรียน 0 ในกลุ่มประสบการณ์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ในการประเมินผลการเรียนปลายปี แต่มีคุณสมบัติในข้ออื่นดีมาก

7. ถ้านักเรียนไม่ได้เข้ารับการประเมินผลปลายปีเพราะสาเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย โรงเรียนอาจจัดให้นักเรียนเข้ารับการประเมินผลการเรียนปลายปีในภายหลังก็ได้ ถ้าพิจารณาเห็นว่าคุณสมบัติตามข้อ 6.1 และ 6.2 ครบถ้วน

8. ถ้าโรงเรียนพิจารณาเห็นว่าในระหว่างปีนักเรียนคนใดมีผลการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และมีพฤติกรรมเหมาะสมที่จะเลื่อนไปเรียนชั้นสูงขึ้น ให้โรงเรียนวัดและประเมินผลด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น ถ้านักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดก็ส่งให้เลื่อนไปเรียนชั้นที่สูงขึ้นได้ภายในวันที่ 1 กันยายน ของปีการศึกษานั้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536 : 7) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนต่อการปฏิบัติงานวัดผลและประเมินผลดังนี้

1. จัดให้มีระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2534 และสะดวกต่อการนำไปใช้
2. ศึกษาและทำความเข้าใจระเบียบวัดผลให้สามารถอธิบายหรือชี้แจงได้
3. จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนดไว้
4. วางแผน และจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเวลาเรียน
5. จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ แบบฟอร์ม และเครื่องมือที่จำเป็นให้พร้อมและเพียงพอ
6. จัดสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพและปรับปรุงการสร้างข้อสอบของครูให้มีมาตรฐาน
7. ให้มีคณะกรรมการวัดผลของโรงเรียน
8. จัดให้มีครูทำหน้าที่วัดผลและประเมินผลของโรงเรียนซึ่งมีความรู้ด้านสถิติพอสมควร

9. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มประสบการณ์เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

10. ติดตามและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

11. จัดทำผลการประเมินแสดงความก้าวหน้าของนักเรียน

จากที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า ภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาต่อการวัดผลและประเมินผลนั้น จะต้องกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนเครื่องมือที่มีคุณภาพ มีการวิเคราะห์เครื่องมือถึงวิธีการวัดและประเมินผลไว้ให้พร้อม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพตรงตามจุดประสงค์ที่จะวัด โดยยึดเกณฑ์การประเมินผลตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนระดับประถมศึกษา

งานห้องสมุด

งานห้องสมุด หมายถึง งานที่เกี่ยวกับวัสดุ ความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ จุลสาร เอกสาร โสตทัศนวัสดุ โดยมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางบรรณารักษศาสตร์ดำเนินการคัดเลือก จัดหา จัดเก็บ และให้บริการแก่ผู้เข้า (กุลธิดา ท้วมสุข และคนอื่น ๆ. 2534 : 1)

ธีรภูมิ ประทุมพรรัตน์ (2526 : 67 - 68) กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญในการจัดบริการห้องสมุดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งควรมีบทบาทดังนี้

1. เป็นประธานในการจัดบริการห้องสมุด
2. ร่วมมือกับบรรณารักษ์วางแผนจัดบริการห้องสมุดให้กับโรงเรียน
3. ร่วมมือกับบรรณารักษ์จัดหาหนังสือเข้าห้องสมุดตามเกณฑ์อย่างต่ำที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
4. ร่วมกันกับบรรณารักษ์จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ประกอบห้องสมุดและเพื่อใช้ดำเนินการงานบริการห้องสมุดให้พร้อมและเพียงพอดำเนินการได้

5. อธิบายความสำคัญของการใช้ห้องสมุดให้นักเรียนทั้งโรงเรียนทราบ
6. อบรมบุคลากรที่ทำงานห้องสมุดให้มีความรู้ความสามารถเพื่อจัดบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

รพีเจวน อินทรกำแหง (2518 : 8) กล่าวว่า ห้องสมุด คือ สถานที่ที่รวบรวม หนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นแหล่งวิทยาการ ความรู้ความเห็นของ นักปราชญ์นักวิชาการ ห้องสมุดมีวัตถุประสงค์ 5 ประการ คือ

1. เพื่อการศึกษา เป็นแหล่งทำให้การศึกษาแก่บุคลากรในสถานศึกษา ได้แก่ ครูอาจารย์ และนักเรียน
2. เพื่อให้ความรู้และข่าวสาร ห้องสมุดที่ทันสมัยนอกจากจะเป็นที่รวบรวมตำรา หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ แล้ว ยังเป็นแหล่งที่จะให้บริการในด้านข่าวสารความรู้ทั่วไป เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดป้ายแผ่นกระดาน เพื่อปิดประกาศข่าวสารความรู้ใหม่ ๆ รวมทั้งการจัดเชิญวิทยากรและการประชุมเพื่อเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร
3. เพื่อการศึกษา ค้นคว้า ห้องสมุดจะเป็นแหล่งหนังสืออ้างอิง ที่ใช้เป็นการค้นคว้า การทาวิจัย
4. เพื่อความจรรโลงใจ เป็นแหล่งที่มีหนังสือที่เป็นหนังสือบันเทิง หรือจัดกิจกรรม การฉายภาพยนตร์ วิทยุทัศน์เพื่อความจรรโลงใจ
5. เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ มีมุมที่จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นที่ผ่อนคลาย จากการเรียนในห้องเรียน

การพัฒนาห้องสมุดเป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมด้านวิชาการให้กับสถานศึกษา เป็นแหล่ง ที่นักเรียน ครูอาจารย์ได้ศึกษาหาความรู้ สามารถดำเนินการได้ดังนี้

1. การพัฒนาด้านเทคนิค ได้แก่ การนำเครื่องมือต่าง ๆ มาใช้เพื่อแบ่งเบาภาระงาน เช่น คอมพิวเตอร์ในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือและวัสดุอุปกรณ์ของห้องสมุด
2. การพัฒนาด้านบริการ คอมพิวเตอร์นอกจากจะใช้งานด้านเทคนิคก็สามารถนำมาใช้งานด้านบริการได้ด้วย เช่น การให้ยืมหนังสือนอกเวลา การบริการให้ยืมหนังสือต่างห้องสมุด
3. การพัฒนาด้านบุคคล ได้แก่ การทำให้การศึกษาและพัฒนาบุคลากรต่าง ๆ ของห้องสมุดเพื่อให้มีความรู้ความสามารถที่จะบริการห้องสมุดได้ดี

4. การประชาสัมพันธ์ห้องสมุด เพื่อจะได้แจ้งกิจกรรมส่งเสริม การอ่านและ การใช้ห้องสมุด ตลอดจนการตื่นตัวและการเห็นคุณค่าของการใช้ห้องสมุด (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 242 - 243)

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า และการอ่าน ดังนี้

1. การจัดนิทรรศการ ควรจะมีเป็นประจำและผลัดเปลี่ยนเวียนไป เช่น สืบคำที่ หนังสือวิทยาศาสตร์ สืบคำที่การ์ตูน รวมทั้งการจัดนิทรรศการในวันสำคัญ เช่น วันเฉลิม พระชนมพรรษา วันลอยกระทง

2. จัดให้มีการประกวดการเขียนภาพจากการอ่านหนังสือ
3. จัดให้มีการเล่นเกมส์และการทายปัญหาจากการอ่านหนังสือ
4. จัดให้มีการเล่านิทานและการวิพากษ์วิจารณ์หนังสือ
5. การจัดอภิปราย ตอบปัญหา โดยเชิญนักเรียนหรือวิทยากรมาบรรยาย
6. การประกวดเรียงความ นิทาน คำขวัญต่าง ๆ ทั้งจากการอ่านหนังสือและ จากวันสำคัญต่าง ๆ

7. การจัดการเล่นละครหุ่นกระบอก หนังสือจากหนังสือวรรณคดี (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 235)

ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527 : 33) ได้แนะนำการจัดกิจกรรมห้องสมุดไว้ดังนี้

1. การจัดนิทรรศการ
2. การเล่านิทาน
3. การแนะนำหนังสือ
4. การแข่งขันตอบปัญหา
5. การรวบรวมผลงานเด็ก

สนอง เครือมาก (2535 : 1196) อธิบายว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญ ที่สุดที่จะทำให้อาคารสมุดโรงเรียนดำเนินไปด้วยดี ดังนั้นควรมีบทบาทดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจบทบาท วัตถุประสงค์ของห้องสมุดโรงเรียนที่มีต่อการ เรียนการสอน

2. ให้ความสำคัญสนับสนุนทางการเงินเพื่อปรับปรุงอาคารสถานที่ ชื่อวัสดุ ครุภัณฑ์ หนังสือและอื่น ๆ

3. ให้ความสำคัญสนับสนุนในการให้อัตรากำลังคนช่วยงานในห้องสมุด

4. ให้ความสำคัญสนับสนุนในการจัดบริการและกิจกรรม

5. ส่งเสริมให้ครูรู้จักใช้ห้องสมุดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือให้รู้จักสอนโดยใช้ห้องสมุด

6. เป็นผู้ประสานความเข้าใจอันดีระหว่างบรรณารักษ์กับคณะครู

7. ส่งเสริมให้บรรณารักษ์มีขวัญและกำลังใจในการทำงานโดยการให้ค่าตอบแทน ชมเชย หรือชื่นชมในงานห้องสมุดตามควรแก่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 7 - 8) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนไว้ดังนี้

1. จัดให้มีห้องสมุดหรือมุมหนังสือที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจำนวนนักเรียน

2. จัดหาวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นสำหรับห้องสมุดให้เพียงพอ เช่น ตู้หรือชั้นวางหนังสือ ตู้บัตรรายการ โต๊ะอ่านหนังสือ เป็นต้น

3. จัดให้มีบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ห้องสมุด และคณะกรรมการห้องสมุดเป็นผู้รับผิดชอบงานห้องสมุด

4. จัดหาหนังสือห้องสมุดให้เพียงพอ

5. จัดทำทะเบียนหนังสือ สถิติการให้บริการและการยืมหนังสืออย่างมีระบบและเป็นปัจจุบัน

6. แสวงหาแหล่งทรัพยากรเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงห้องสมุด

7. สนับสนุนครูผู้สอนให้ใช้ห้องสมุดในการพัฒนาการเรียนการสอน

8. ติดตามและดูแลการดำเนินงานของห้องสมุด เมื่อพบปัญหาให้หาทางช่วยเหลือแก้ไข

9. จัดกิจกรรมห้องสมุดเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ

10. ประเมินผลการดำเนินงานห้องสมุดเมื่อสิ้นภาคเรียนหรือสิ้นปีการศึกษา

จากเอกสารที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ควรมอบหมายงานแก่ผู้ที่มีความรับผิดชอบงานและมีความสามารถที่เหมาะสม เพื่อให้ห้องสมุดเป็นศูนย์รวมของความรู้และอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยให้เกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนประถมศึกษา ตลอดจนการจัดบรรยากาศห้องสมุดที่ชวนให้นักเรียนอยากใช้บริการห้องสมุด รวมทั้งกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้การอ่าน และกิจกรรมอื่น ๆ ในโรงเรียนประถมศึกษา

งานนิเทศภายใน

การนิเทศภายใน หมายถึง งานที่ผู้บริหารและบุคลากรภายในโรงเรียนร่วมมือกัน เพื่อปรับปรุงงานต่าง ๆ ในการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2536 : 32)

การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นการนิเทศโดยบุคลากรในโรงเรียนเอง มีผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาการ หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ และครูที่มีความชำนาญเฉพาะวิชาที่โรงเรียนคัดเลือก แล้วแต่งตั้งให้ทำการนิเทศเป็นกระบวนการ โดยมีจุดมุ่งหมายอันเป็นหัวใจของการนิเทศ 5 ประการ คือ

1. มุ่งพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้ได้รับความรู้เพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น
2. มุ่งพัฒนางาน หมายถึง งานการเรียนการสอน และสร้างสรรค์งานให้มีประสิทธิภาพ
3. มุ่งส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจในการจัดการศึกษาและการนิเทศ ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียนอันที่จะได้รับความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่ายในชุมชน
4. ส่งเสริมการสร้างขวัญกำลังใจของบุคลากรให้ทำงานด้วยความมั่นใจ มีกำลังใจในการทำงาน
5. ประสานงานและอำนวยความสะดวก ส่งเสริมการนิเทศจากภายนอกอย่างสม่ำเสมอ

การนิเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกหน่วยงานในทุกระดับ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะได้มีการจัดระบบอย่างดี มีการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใดก็ตาม เมื่อเวลาเปลี่ยนไป สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เปลี่ยนไป การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องปฏิบัติเกิดขึ้น ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่อาจมีบทบาทต่อการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ซึ่งผู้บริหารสามารถนำหลักการนิเทศเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ (อุทัย บุญประเสริฐ และชลมจิรา ภิงคารวัฒน์, 2528 : 1 - 3) งานนิเทศเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการให้คำแนะนำ การให้ความช่วยเหลือ ให้การปรึกษา ช่วยฝึกฝน ช่วยเตรียมงาน ให้การสนับสนุน ประสานงาน ตลอดจนเป็นเรื่องการจัดการและควบคุม เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหวังที่ตั้งไว้

สนอง เจริญมาก (2535 : 1198 - 1199) กล่าวว่า วิธีการนิเทศภายในที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ตามสภาพของโรงเรียนดังต่อไปนี้

1. การประชุมก่อนเปิดภาคเรียน เป็นการประชุมครูทุกคนเพื่อเตรียมการทุกอย่างให้พร้อม
2. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน เป็นวิธีการนิเทศอีกวิธีหนึ่งที่มุ่งให้ครูพัฒนาหรือปรับปรุงพฤติกรรมการสอนในห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ
3. การให้ศึกษาจากตำรา แล้วนำความรู้ที่ได้มาถ่ายทอดแก่คณะครูอีกทีหนึ่ง วิธีนี้จะทำให้ผู้รับการนิเทศเกิดความภาคภูมิใจและกระตือรือร้นในการทำงาน
4. การให้คำปรึกษาหารือ
5. การสาธิตการสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงกระบวนการและเทคนิคการสอน
6. การพาครูไปศึกษานอกสถานที่
7. การสนทนาทางวิชาการ อาจใช้เวลาตอนพักรับประทานอาหารกลางวันก็ได้
8. การบริการเอกสารทางวิชาการ เช่น คู่มือ หลักสูตร คู่มือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและบทความทางวิชาการ

วอลส์ (เจลิสมัสกดี อุนอกพันซ์, 2533 : 17 ; อ้างอิงมาจาก Wiles, 1967 : 267) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นิเทศไว้ดังนี้

1. บทบาทด้านมนุษยสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจอันดีภายในกลุ่มและพยายามขจัดความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดภายในกลุ่ม
2. บทบาทในฐานะผู้นำ พัฒนาความเป็นผู้นำให้เกิดขึ้นแก่ตัวผู้อื่น ให้ความรับผิดชอบ
3. บทบาทในการจัดและการดำเนินงานในหน่วยงาน ช่วยให้การดำเนินงานของคณะกรรมการต่าง ๆ ในองค์การดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ พยายามให้กลุ่มมีเป้าหมายอันเดียวกัน เพื่อให้เกิดวินัยและส่งเสริมให้ทุกคนมีวินัยในตนเอง
4. บทบาทในการคัดเลือกและการใช้ประโยชน์บุคลากร ให้ครูมีส่วนร่วมในการพิจารณาคัดเลือกบุคลากรเข้าให้ตรงกับความต้องการ สร้างความอบอุ่นใจและความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่บุคลากร
5. บทบาทในการสร้างขวัญของครู ช่วยให้ครูพอใจในงานที่ทำ มีความสะดวกสบาย ปลอดภัยในการทำงาน ให้มีส่วนร่วมในการวางโครงการและนโยบายของโรงเรียน จัดให้มีบริการต่าง ๆ เช่น คู่มือครู การศึกษาต่อ การอบรม เป็นต้น
6. บทบาทในการพัฒนาบุคลากร จัดให้มีการอบรม การประชุม การสังเกตการสอน

บันทึก พงศาวดาร (2536 : 81) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารกับการนิเทศว่า

1. ต้องสนับสนุนส่งเสริมการนิเทศอย่างจริงจังและจริงจัง
2. ทำหน้าที่วิทยากรที่ดี และให้คำแนะนำการให้หลักวิชา
3. บริการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้นิเทศ ผู้รับการนิเทศทุกด้าน
4. ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ
5. สร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 8 - 9) ได้กำหนดบทบาท หน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการนิเทศภายใน ดังนี้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจถึงหลักการและวิธีการปฏิบัติในการนิเทศภายในให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการดำเนินการ
2. สร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและคณะครู เพื่อการยอมรับซึ่งกันและกัน

3. แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายใน โดยมีผู้บริหารโรงเรียนเป็นประธาน ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ หัวหน้าสายชั้น และคณะครูที่มีความเหมาะสม ร่วมเป็นกรรมการ

4. ให้คณะกรรมการมีหน้าที่วางแผนเพื่อดำเนินการนิเทศภายในตามกระบวนการ ห้าขั้นตอน คือ การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ การวางแผน การสร้าง เครื่องมือการปฏิบัติการนิเทศ และการประเมินผลการนิเทศ

5. จัดให้มีเครื่องมือ วัสดุ เอกสารที่จำเป็นสำหรับการนิเทศให้พร้อมที่จะใช้อย่างเพียงพอ

6. ดำเนินการนิเทศตามแผนและโครงการที่กำหนด โดยจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานให้ชัดเจน

7. เลือกใช้กิจกรรมการนิเทศที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนิเทศ

8. เยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน เพื่อทราบปัญหาและพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียน โดยมีแบบบันทึกการสังเกตการสอน

9. จัดให้มีการประเมินผลการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของครู

10. จัดทำแฟ้มข้อมูลเพื่อรวบรวมผลการนิเทศและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ จากเอกสารที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า การนิเทศภายใน เป็นการปฏิบัติงาน วิชาการโดยคณะกรรมการ ครอบคลุมงานด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรเพื่อการเรียนการสอนประถมศึกษา ซึ่งมีวัสดุ สื่อการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผลของโรงเรียนในหลายรูปแบบ อยู่ที่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีข้อมูล มีความรู้ความสามารถ พร้อมจะช่วยเหลือ แนะนำ กระตุ้น ปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภายในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อให้ครูได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพต่อไป

งานอบรมทางวิชาการ

งานอบรมทางวิชาการ หมายถึง การจัดทำให้มีการประชุมครูในโอกาสต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ ตลอดจนประสบการณ์ที่เกี่วข้องกับการเรียนการสอน หรือพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 7)

ความสำคัญของการพัฒนาครู

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ครู เป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดต่อการพัฒนาสังคมและชาติบ้านเมือง ทั้งนี้ เพราะครูต้องรับหน้าที่ในการพัฒนาบุคคลในสังคมที่มีความเจริญงอกงามอย่างเต็มที่ จนบุคคลเหล่านั้นสามารถใช้ความรู้ความสามารถของตนเพื่อพัฒนาชาติบ้านเมืองต่อไป ดังนั้น การพัฒนาครูให้เป็นบุคคลที่มีศักยภาพอย่างที่สุด ผู้บริหารการศึกษาจะต้องกระทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการดังนี้

1. ช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครู ทำให้ครูมีสมรรถภาพในการสอน มีความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจบทบาทหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น
2. การพัฒนาครู ช่วยทำให้เกิดการประหยัดเวลา และลดความสูญเสียเปล่าทางวิชาการ เพราะครูที่ได้รับการพัฒนาจนเป็นครูที่มีคุณภาพนั้น ย่อมไม่ทำสิ่งใดผิดพลาดง่าย ๆ สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำการสอนนักเรียนได้ผลเต็มที่และตรงตามจุดประสงค์ ส่วนนักเรียนก็มีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. การพัฒนาครู ช่วยทำให้ครูได้เรียนรู้งานหน้าที่ได้เร็วขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่เพิ่งได้รับการบรรจุเข้าทำงานใหม่ ๆ และครูที่ย้ายไปทำการสอน ณ ที่ทำการแห่งใหม่
4. การพัฒนาครู ช่วยแบ่งเบาหรือลดภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานในสายงานต่าง ๆ เพราะครูที่ได้รับการพัฒนาอย่างดีและอย่างต่อเนื่องจะมีความเข้าใจงานการสอนและงานอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี
5. การพัฒนาครู ช่วยกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน กล่าวคือ ทำให้ครูทุกคนมีโอกาสก้าวหน้าไปสู่ตำแหน่งทางการบริหารที่มีสถานภาพดีขึ้น

6. การพัฒนาครู ช่วยทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอทั้งในด้านความรู้และเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งหลักการปฏิบัติงานและเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ

ครูต้องเป็นผู้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพราะตั้งอยู่บนข้อตกลงเบื้องต้นต่อไปนี้

1. คุณภาพในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการติดตาม
2. ความสามารถของบุคคลจะสัมพันธ์กับความเข้าใจในข้อผูกมัดของงานแต่ละอย่าง
3. ความเจริญก้าวหน้าเป็นคุณลักษณะของมนุษย์
4. บุคคลอื่น ๆ จะให้ความเคารพยกย่องในความรู้ ความชำนาญของบุคคลที่มีความเจริญก้าวหน้า (ยงค์ ชุ่มจิต. 2525 : 2)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2527 : 227) ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการไว้ว่า เมื่อได้มอบหมายงานให้บุคลากรไปทําภาระหนึ่งแล้ว ผู้บริหารต้องหาทางที่จะเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ หรือทักษะบางประการแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ หรือด้านการเรียนการสอน เพื่อให้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะด้านตัวครูผู้สอน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น การจัดอบรมเพิ่มเติม การศึกษาต่อ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายทางการศึกษา การศึกษาดูงาน และการประชุมอบรมทางวิชาการ

ชาวี มณีศรี (2524 : 147) ได้เสนอแนะว่า การฝึกอบรมให้ได้ผลดีนั้น ควรจะดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เป้าหมายของงาน เกณฑ์หรือความต้องการในการดำเนินการว่าจะปรับปรุงผู้เข้าอบรมในด้านใดได้อย่างไร
2. สภาพของผู้เข้าอบรม ศึกษาสภาพว่าเป็นอย่างไร มีความต้องการอะไร
3. ความมุ่งหมายของการศึกษาคควรเด่นชัด ไม่กว้างเกินไป ควรควบคุมเฉพาะเรื่องเพื่อสะดวกต่อการประเมินผล
4. กำหนดหลักสูตร
5. กำหนดวิธีการในการอบรม
6. รวบรวมแหล่งวิชาการ

7. ดำเนินการอบรม

8. ประเมินผล

ธงชัย สันติวงษ์ (2535 : 88 - 89) ได้อธิบายว่า การฝึกอบรมที่ดีนั้น ในทางปฏิบัติจะต้องสามารถช่วยทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น ทั้งนี้โดยการอบรมนั้น ๆ จะต้องสามารถส่งผลให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ความสามารถในการทำงานดีขึ้น ซึ่งวิธีการที่จะเพิ่มความสามารถให้กับพนักงานและส่งผลต่อไปทำให้ผลงานดีขึ้น จะทำโดยการวิเคราะห์ให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต้องพิจารณาเลือกวิธีการฝึกอบรมที่เหมาะสมที่จะทำให้กับบุคคลนั้น ๆ มีลำดับดังนี้

ขั้นแรก วิเคราะห์ให้ทราบถึงสิ่งที่พึงต้องอบรม ผู้บริหารจะต้องใช้เวลาอยู่ยาวนานในการวิเคราะห์ดูงานที่ทำและคาดหมายถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ได้บังคับบัญชาสามารถทำงานจนสำเร็จผลได้อย่างดี

ขั้นที่ 2 การประเมินคนที่จะเข้ารับการฝึกอบรม โดยการตั้งคำถามต่อไปนี้

1. การฝึกอบรมเป็นสิ่งจำเป็นและต้องการจริงหรือไม่
2. ผู้ที่เข้าอบรมนั้นมีพื้นฐานความรู้พอที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมใหม่หรือไม่
3. ผู้ที่เข้าอบรมมีความสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ หรือไม่

ขั้นที่ 3 การพิจารณาเกี่ยวกับวิธีการที่จะใช้ฝึกอบรม ซึ่งภายใต้การจัดอบรมที่มีการทำอย่างมากมาย เช่น การเลือกแผนการอบรมที่มีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 ภายหลังจากมีการฝึกอบรมเสร็จสิ้น ช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดหัวหน้างานต้องทำก็คือ จะต้องคอยส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานได้มีโอกาสดำเนินความรู้ที่เรียนมาใหม่ในทุกโอกาสที่ทำได้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2528 : 128 - 129) ได้แนะนำหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนไว้ว่า การฝึกอบรมครูจะทำให้ครูที่ด้อยทางวิชาการ ได้มีโอกาสและเปลี่ยนแปลงแนวความคิด ประสบการณ์ แนวทางแก้ปัญหา และเปิดโอกาสให้ครูได้สร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมสมรรถภาพในการทำงานให้ดีขึ้น มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งเป้าหมายในแต่ละครั้งให้ชัดเจน
2. ศึกษาสภาพของผู้เข้ารับการอบรม หมายถึงการศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ อายุตัว ความต้องการที่จะรับความรู้เรื่องใด

3. กำหนดความมุ่งหมายของการฝึกอบรมควรจะ เน้นความมุ่งหมายเฉพาะเรื่อง
4. กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมพิจารณาว่าควรจะ เน้นทฤษฎีหรือการปฏิบัติ
5. กำหนดวิธีการในการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม
6. รวบรวมและกำหนดแหล่งวิชา เช่น วิทยากรหรือเนื้อหาวิชา
7. ดำเนินการอบรมตามกำหนดการและวิธีการที่กำหนดไว้
8. ประเมินการฝึกอบรมจะต้องกำหนดวิธีและแนวแผนในการประเมินผลไว้ทุกครั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 9) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนต่องานอบรมทางวิชาการไว้ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ เพื่อวางแผนกำหนดเรื่องที่จะประชุมอบรม
2. จัดให้มีการประชุม อบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาของงานวิชาการในโรงเรียน โดยครูผู้มีความรู้ความสามารถในโรงเรียน หรือเชิญบุคคลภายนอกมาเป็นวิทยากร
3. สนับสนุนให้ครูมีโอกาสไปเข้าร่วมประชุมอบรมทางวิชาการ ที่สถาบัน หรือหน่วยงานอื่นจัดขึ้น เพื่อนำความรู้ที่ได้รับกลับมาพัฒนาการเรียนการสอน
4. สนับสนุนให้ครูที่มีความรู้ ความสามารถเป็นวิทยากรเพื่อจัดประชุมอบรมทางวิชาการ
5. ประเมินผลการประชุมอบรมทุกครั้ง และนำผลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอน และการประชุมต่อไป
6. ให้มีการรายงานผลการไปประชุม อบรม สัมมนา เรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการมาทุกครั้ง
7. จัดงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการจัดประชุมอบรมและอำนวยความสะดวกต่อการดำเนินงานทุกครั้ง

จากเอกสารที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า งานอบรมทางวิชาการ คือ การที่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีเป้าหมายที่พัฒนาความรู้ ความสามารถของครูให้มีทักษะเพิ่มขึ้นเพื่อการปฏิบัติงานวิชาการ งานการเรียนการสอนหรืองานด้านอื่นภายในโรงเรียนประถมศึกษา ด้วยวิธีการประชุม อบรม สัมมนา ในการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

เกิดประสิทธิผลของหลักสูตรด้วยวิธีการฝึกอบรม ภายใต้งานสนับสนุนของผู้บริหารในทุก ๆ ด้าน เช่น เวลา งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่ต้องการในการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้บุคลากรได้รับความรู้ความสามารถ มีความชำนาญตามที่ต้องการ

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเจ็ดด้าน ซึ่งประกอบด้วยงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน และงานอบรมทางวิชาการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กำหนดภารกิจไว้ให้ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัตินั้น น่าจะมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถของผู้เรียนที่ต้องอาศัยทักษะหรือความรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ (กรมวิชาการ, 2527 : 10) ซึ่งตรงกับ คาร์ณิ ดวงจันทร์ทิพย์ (2534 : 7) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการเรียนที่ต้องอาศัยทักษะหรือความรู้ในวิชาหรือสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ และเป็นความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่เจริญขึ้น ส่วน เฉลิมศักดิ์ อุ่นอกพันธ์ (2533 : 5) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้จากการประเมินคุณภาพนักเรียน

จึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณภาพความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนวิชาหนึ่งวิชาใด โดยสามารถประเมินค่าบ่งบอกถึงผลของคุณภาพการศึกษาวิชานั้นทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติของผู้เรียนได้

แนวทางการประเมินผลการเรียนการสอน

ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา ซึ่งตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) (กรมวิชาการ, 2532 : 2 - 3) ได้กำหนดโครงสร้างของหลักการไว้ดังนี้

1. โครงสร้างวิชา

- 1.1 กลุ่มที่ 1 กลุ่มทักษะ ประกอบด้วยวิชาภาษาไทย และวิชาคณิตศาสตร์
- 1.2 กลุ่มที่ 2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
- 1.3 กลุ่มที่ 3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย
- 1.4 กลุ่มที่ 4 กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
- 1.5 กลุ่มที่ 5 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ

2. เวลาเรียน

ตลอดหลักสูตรประถมศึกษาใช้เวลาเรียนประมาณ 6 ปี แต่ละปีการศึกษาควรมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 40 สัปดาห์ ในหนึ่งสัปดาห์ต้องมีเวลาไม่น้อยกว่า 25 ชั่วโมง หรือ 75 คาบ ซึ่งกำหนดไว้คาบละ 20 นาที ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่า 200 วัน และไม่ต่ำกว่า 1,000 ชั่วโมง และสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งตามกลุ่มประสบการณ์ได้ดังนี้

มวลประสบการณ์	อัตราเวลาเรียนโดยประมาณ	
	ร้อยละ	คาบ/ปี
1. กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทยและวิชาคณิตศาสตร์	25	750
2. กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	25	750
3. กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	20	600
4. กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ	30	900
รวม	100	3,000
5. กลุ่มประสบการณ์พิเศษ	-	600

3. การวัดผลประเมินผล

การวัดผลประเมินผลการเรียนระดับประถมศึกษา ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2531) (กรมวิชาการ, 2532 : 4 - 5) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลไว้ดังนี้

หลักการในการประเมินผลการเรียนให้ เป็นหน้าที่ของโรงเรียนในการประเมินผล ตัดสินผลการเรียนทุกระดับชั้น ซึ่งแบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือ การประเมินผลเพื่อปรับปรุง การเรียนการสอน และประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน ซึ่งการประเมินผลเพื่อตัดสินผล การเรียนกำหนดรายละเอียดไว้ดังนี้

1. มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของเวลาเรียนทั้งหมด
2. ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของจำนวนวัตถุประสงค์ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์
3. เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 การประเมินผลการเรียนปลายปี จะต้องได้รับผลการเรียนของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ตั้งแต่ 1 ขึ้นไป

สำหรับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา โดยยึดถือตามแนวทางการประเมินผล สัมฤทธิ์ทางการศึกษาของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดยะลา, 2538 : 4 - 42) กำหนดเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 ไว้ดังนี้

1. กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย มี 6 สมรรถภาพ
 - 1.1 ความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ทางภาษา
 - 1.2 ความสามารถในการฟัง
 - 1.3 ความสามารถในการพูด
 - 1.4 ความสามารถในการอ่านออกเสียง
 - 1.5 ความสามารถในการอ่านในใจ
 - 1.6 ความสามารถในการเขียน

2. กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ มี 5 สมรรถภาพ

- 2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคณิตศาสตร์
- 2.2 ทักษะในการคิดคำนวณ
- 2.3 ทักษะในการคิดเลขเร็ว
- 2.4 ทักษะในการแก้โจทย์ปัญหา
- 2.5 ปฏิบัติการทางคณิตศาสตร์

3. กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มี 9 สมรรถภาพ

- 3.1 ความรู้ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับชีวิต

ประจำวัน

- 3.2 ความรู้ความเข้าใจการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพและสุขนิสัย
- 3.4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- 3.5 ความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- 3.6 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการพัฒนาหากิน
- 3.7 ความรู้ความเข้าใจการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคม และ

ประเทศชาติ

- 3.8 ทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์
- 3.9 การปฏิบัติงานทางวิทยาศาสตร์

จากเอกสารที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทางด้านวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มวิชาเหล่านี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญเป็นพิเศษ ตามแนวทางการปรับปรุงการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2539 - 2550 (สุขวิช รังสิตพล. 2539 : 24)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ได้มีผู้ทำวิจัยไว้มากมาย และสามารถรวบรวมไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติได้ดังนี้

ธรรมรงค์ สัทธิตักดิ์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนกับคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในภาคเหนือ โดยพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529 ในภาคเหนือ จำนวน 495 โรงเรียน พบว่า ความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียน ด้านวิชาการเป็นตัวพยากรณ์ที่ดี สำหรับคุณภาพของนักเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 1.50 เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีสำหรับคุณภาพของนักเรียนกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ โดยมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 1.20 และเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีสำหรับคุณภาพของนักเรียนโดยส่วนรวมโดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 1.20

ชาวี ภูแห (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนกับคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการ และครูผู้สอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 833 โรงเรียน พบว่า ความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนด้านอาคารสถานที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีสำหรับคุณภาพของนักเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนกลุ่มทักษะ นักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต นักเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และนักเรียนโดยส่วนรวมของกลุ่มประสบการณ์ โดยมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 1.20, .61, .96, 1.19, 1.56 และ 1.34 ตามลำดับ

เจลิยว ดียีน (2530 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง จากกลุ่ม

ตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาทั้งสี่ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การปฏิบัติงานวิชาการในด้านการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการบริหารหลักสูตรและการนิเทศการศึกษายอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งน้อยกว่าทุกด้าน

พงษ์รัตน์ จุลนวล (2533 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสตูล กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน 113 คน และคณะครูอาจารย์ 317 คน ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งเก้าองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาลำดับของปัญหาพบว่า อันดับแรกได้แก่งานห้องสมุด อันดับถัดไปตามลำดับคือ การเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานด้านวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงาน งานประชุมทางวิชาการ งานนิเทศการศึกษา งานวัดผลและประเมินผล งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ และงานส่งเสริมการสอน

ปราโมทย์ ศรีสมบัติ (2530 : บทคัดย่อ) ปัญหาในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ได้จากการวิจัย ได้แก่ ครูยังไม่เข้าใจหลักสูตรดีพอ ครูไม่ค่อยจะได้อ่านหลักสูตรให้เข้าใจก่อนนำไปใช้ ครูไม่ค่อยเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนเพราะนึกถึงความสะดวก ครูนำสื่อการสอนมาใช้น้อย การจัดไปเยี่ยมชมสถานศึกษาอื่นน้อย การจัดครูเข้าสอนมิได้เป็นไปตามความถนัดและความต้องการของครู ครูผู้สอนมีโอกาสดัดแปลงประเมินผลน้อย เครื่องมือวัดไม่ค่อยมีคุณภาพ หนังสือห้องสมุดไม่ค่อยพอกับจำนวนนักเรียน ผู้บริหารปฏิบัติงานนิเทศน้อยเนื่องจากมีงานธุรการมาก การปฏิบัติงานวิชาการไม่ค่อยจะดำเนินการตามแผนที่วางไว้ ครูและผู้บริหารนำความรู้ที่ได้จากการอบรมเข้าสู่ภาคปฏิบัติน้อย

โชคชัย ไกรนรา (2525 : 66) ได้วิจัยเกี่ยวกับภาระงานของครูต่อบทบาทงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ได้กล่าวถึงปัญหาในการบริหารงานวิชาการไว้ว่า ผู้บริหารได้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แท้จริงแล้วงานด้านวิชาการควรถือว่าเป็นหน้าที่หลักและสำคัญยิ่งของโรงเรียน ผู้บริหาร

โรงเรียนควรรู้ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่องานวิชาการอย่างจริงจัง ผู้บริหารการศึกษาควรหาวิธีกระตุ้นให้ผู้บริหารโรงเรียนเห็นความสำคัญและหันมาเอาใจใส่งานวิชาการอย่างจริงจัง โดยการทำให้การอบรม สัมมนาหรือประชุมชี้แจงให้ผู้บริหารโรงเรียนได้ตระหนักถึงหน้าที่หลักของงานบริหารโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

ดร.ณิ ศรียมมงคล (2535 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชาและครูผู้สอน เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนคาทอลิกในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะด้านความสามารถในการปฏิบัติงานมีอยู่เพียงข้อเดียวที่จัดอยู่ในระดับที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งคือ การเป็นผู้ประสานงานที่ดี

วินัย กองพวง (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง กับผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มุ่งทราบปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การขาดแคลนความรู้ความเข้าใจในด้านหลักสูตร ขาดเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร ครูไม่ค่อยเตรียมการสอน สื่อการสอนไม่เพียงพอ ครูไม่เข้าใจการวัดผล ไม่มีสถานที่จัดห้องสมุด การไม่เข้าใจงานนิเทศภายใน การไม่มีข้อมูลสำหรับการวางแผน การไม่ได้ไปศึกษางานโรงเรียนอื่น ๆ และการขาดกำลังใจของครู

บุญส่ง ลอยสุวรรณ (2538 : 85) ได้วิจัยเกี่ยวกับทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าทักษะการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการสอนของครู

ปรีชา บุญคมรัตน์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการทั้ง 7 ด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

วิยะดา รัตนเพชร (2531 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพ และความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับขวัญกำลังใจของครูและคุณภาพของนักเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ได้วิจัยพบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

แอกที (อารีย์ เกื้อกูล. 2538 : 49 ; อ้างอิงมาจาก Agthe. 1980 : 3076 - 3077) ได้วิจัยเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทและหน้าที่ของครูใหญ่และครูในงานวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูใหญ่และครูยอมรับว่า งานปรับปรุงการเรียนการสอนต้องทำเป็นคณะ โดยให้ทุกคนมีความรับผิดชอบร่วมกัน
2. ครูใหญ่ทำหน้าที่บริหารงานอื่น ๆ มากเกินไปควรให้ความสำคัญในการนิเทศ การศึกษาให้มากยิ่งขึ้น
3. ครูใหญ่และครูมีความคิดว่าโครงการสอนของอำเภอ มีอิทธิพลต่อการวิจัย หลักสูตรในโรงเรียน
4. นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูใหญ่จาก เป็นที่สั่งการมา เป็นผู้ประสานงานและมีการทำงานเป็นคณะมากยิ่งขึ้น

ฮาร์ลดสัน (ดาร์ณี ดวงจันทร์ทิพย์. 2534 : 34 - 35 ; อ้างอิงมาจาก Haroldson. 1975 : 4908 - A) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถและภาระ หน้าที่ของครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร ได้แก่ ครูใหญ่ ในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 20 คน จำแนกข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูล จากภาพถ่ายที่ได้ถ่ายพฤติกรรมของครูใหญ่กับสมรรถภาพในการบริหารการศึกษาที่จำแนก สารการวิจัยของสถาบันหกแห่ง ซึ่งได้กระทำมาก่อนแล้ว นำข้อมูลทั้งสองประเภทมา เปรียบ เทียบกันตามสมรรถภาพแต่ละอย่าง ผลการวิจัยพบว่า เมื่อครูได้มีการปรับปรุงสมรรถภาพ ในการสอนตามสาขาวิชาของตนเพิ่มขึ้น ครูใหญ่จะต้องใช้สมรรถภาพในการบริหารในด้าน ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

โกลด์แฮมเมอร์ (คาร์ณี ดวงจันทร์ทิพย์, 2534 : 32 : อ้างอิงมาจาก Goldhammer, 1973 : 21) ได้กล่าวว่า คุณภาพของการศึกษาระดับประถมศึกษาขึ้นอยู่กับความสามารถของครูใหญ่ ครูใหญ่เป็นเช่นไรโรงเรียนก็เป็นเช่นนั้น ครูใหญ่ต้องมองเห็นและใช้ความสามารถของผู้ร่วมงานเป็นการกระตุ้นผู้ร่วมงานให้เกิดความเชื่อมั่นและร่วมมือกัน

แมททอกซ์ (เจเลียว ดีป็น, 2530 : 53 : อ้างอิงมาจาก Mattox, 1978 : 6061 - A) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการในการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา พบว่า ความต้องการที่อยู่ในระดับมากคือ ความต้องการที่จะมีความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศและการประเมินผล และต้องการปรับปรุงการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร

เท่าที่ผู้เฝ้าผลการวิจัยทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่พบว่ามีผู้ใดได้วิจัยไว้แต่อย่างใด จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะได้ทำการวิจัยในประเด็นดังกล่าวเพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาการศึกษาของจังหวัดยะลาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการตามลำดับ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล วิธีสร้างเครื่องมือ วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา จำนวน 213 คน กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบตารางสัดส่วนของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ที่ประชากร 213 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 137 คน กำหนดสัดส่วนเป็นรายอำเภอ แล้วสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยวิธีจับฉลาก ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นรายอำเภอและกิ่งอำเภอ

อำเภอและกิ่งอำเภอ	จำนวนโรงเรียน	ผู้บริหาร	กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร
เมืองยะลา	48	48	31
บันนังสตา	34	34	22
เบตง	19	19	12
ยะหา	26	26	17
รามัน	54	54	35
ธารโต	14	14	9
กิ่งกาบัง	8	8	5
กิ่งกรงปินัง	10	10	6
รวม	213	213	137

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 สำหรับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ โดยสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ในองค์ประกอบเจ็ดงาน จำนวนทั้งหมด 35 ข้อ ดังนี้

งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	จำนวน 5 ข้อ
งานการเรียนการสอน	จำนวน 5 ข้อ
งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน	จำนวน 5 ข้อ
งานวัดและประเมินผล	จำนวน 5 ข้อ
งานห้องสมุด	จำนวน 5 ข้อ
งานนิเทศภายในโรงเรียน	จำนวน 5 ข้อ
งานอบรมทางวิชาการ	จำนวน 5 ข้อ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาจากแนวข้อสอบประเมินคุณภาพและวัดผลปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 ในจังหวัดเขตการศึกษา 2, 3 และข้อสอบประเมินมาตรฐานคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเบตง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ในสามกลุ่มประสบการณ์ ได้แก่ กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชุดละ 30 ข้อ

วิธีสร้างเครื่องมือ

1. แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยศึกษาค้นคว้ารายละเอียดจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามเนื้อหาของงานวิชาการในโรงเรียน และศึกษาแนวทางแบบสอบถามของ เลสลีย์ ดีป็น วนิดา การขยัน อารีย์ เกื้อกูล สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา พงศ์รัตน์ จุลนวล แล้วพิจารณาปรับปรุงสร้างเป็นคำถามเพื่อใช้สอบถามผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนที่ผู้บริหารปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน คือ งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายในโรงเรียน และงานอบรมทางวิชาการ

2. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้เป็นที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามท่าน คือ อาจารย์ ดร. เรวดี อินทสระ อาจารย์ภาควิชาการวัดผล มหาวิทยาลัยทักษิณ นายธนพล อินพวงรัตน์ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเบตง นายหวังพะมะ ปือนา อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนบ้านนาข่อย สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเบตง สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดยะลา

4. นำแบบสอบถามที่ตรวจแก้ไขครั้งสุดท้ายไปทดลองใช้ (try-out) กับ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

5. นำแบบสอบถามที่ได้จากการทดสอบแล้วมาตรวจหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่น .9752 ส่วนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสาม กลุ่มประสบการณ์ คือ กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ริชาร์ดสัน (ประคอง กรรณสูตร, 2535 : 41 ; อ้างอิงมาจาก Richardson) ปรากฏว่า ได้ค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ .8102, .8234, .8043 ตามลำดับ

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม สำหรับนำไปปรับปรุงครั้งสุดท้าย เพื่อจัดทำเป็น ฉบับสมบูรณ์ สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรด้วยตนเอง ที่สำนักงานการ ประถมศึกษาอำเภอ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ไปยังหัวหน้าสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

2. นำแบบสอบถามไปยังอำเภอ กิ่งอำเภอ โดยมีหนังสือขอความร่วมมือ พร้อมส่งแบบสอบถามไปยังสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ เพื่อขอความร่วมมือแจกแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดได้ตอบแบบสอบถาม แล้วส่งคืนมายังสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอนั้น ๆ อีกครั้งหนึ่ง แล้วผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ณ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอนั้น ๆ กำหนดเวลาที่ใช้ในการส่งแบบสอบถามไป-กลับเป็นเวลา 15 วัน

3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูลสำหรับการวิจัยต่อไป

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ส่งคืนกลับมา ดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูลดังนี้

1. หาค่าร้อยละของแบบสอบถามเฉพาะที่สมบูรณ์
2. หาระดับคะแนนของแบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

หำระดับ ของ ไลเคิร์ต (Likert, 1970) โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ มากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ มาก
- คะแนน 3 หมายถึง ระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ ปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ น้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ น้อยที่สุด

3. คำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแบบสอบถามความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และแปลผลข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความคิดเห็นของ เบสต์ (Best, 1977 : 174) ดังนี้

- 1.00 - 2.33 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการในระดับน้อย
 2.34 - 3.67 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการในระดับปานกลาง
 3.68 - 5.00 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการในระดับมาก

4. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ใช้สถิติคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2530 : 321) สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กำหนดไว้ดังนี้

- 1.00 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก
 -1.00 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันทางลบ
 0.00 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (statistical package for the social sciences /personal computer-plus) ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean)
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
4. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient)
5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2530 : 321 - 327)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอตามลำดับคือ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

P แทน ค่าความน่าจะเป็น

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่สมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2539 ในงานด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการเรียนการสอน งานด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน และงานอบรมทางวิชาการ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่สมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ตาราง 2 รายละเอียดเกี่ยวกับที่มาของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์

อำเภอและกิ่งอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถาม	ส่งไป	ได้รับ	ร้อยละของ กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด
เมืองยะลา	31	31	22.62
บันนังสตา	22	22	16.05
เบตง	12	12	8.75
ยะหา	17	17	12.40
รามัน	35	34	24.81
ธารโต	9	9	6.56
กิ่งกาบัง	5	5	3.64
กิ่งกรงปินัง	6	6	4.37
รวม	137	136	99.27

จากตาราง 2 แสดงว่า แบบสอบถามที่ส่งไปให้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา จำนวน 137 ชุด ในทุกอำเภอของจังหวัดยะลา ได้รับคืน 136 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.27

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการด้านต่าง ๆ ทั้งเจ็ดองค์ประกอบของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการด้านต่าง ๆ
 ทั้งเจ็ดองค์ประกอบของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
 จังหวัดยะลา โดยภาพรวมทั้งจังหวัด (N = 136)

งานวิชาการด้านต่าง ๆ	$\bar{X}$	SD	ระดับความสามารถ การปฏิบัติงาน
งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	3.4941	1.0738	ปานกลาง
งานการเรียนการสอน	3.5721	1.1711	ปานกลาง
งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอน	3.4515	.9939	ปานกลาง
งานวัดผลและประเมินผล	3.6088	1.0694	ปานกลาง
งานห้องสมุด	3.4853	.9872	ปานกลาง
งานนิเทศภายใน	3.4691	.9306	ปานกลาง
งานอบรมทางวิชาการ	3.3706	.9345	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.4931	.9940	ปานกลาง

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการ
 ด้านต่าง ๆ ทั้งเจ็ดองค์ประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
 ประถมศึกษาจังหวัดยะลา โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง (3.4931)

เมื่อพิจารณาความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารเป็นรายองค์ประกอบ
 งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตร
 และสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน งาน
 อบรมทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.4941, 3.5721, 3.4515,$
 $3.6088, 3.4853, 3.4691, 3.3706$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

ตาราง 4 การวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสามกลุ่มประสบการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา โดยภาพรวมทั้งจังหวัด (N = 136)

กลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD
กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย	30	15.3084	.5606
กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์	30	14.7050	1.2142
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	30	15.8535	.8492
เฉลี่ย	30	15.2890	.7871

จากตาราง 4 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสามกลุ่มประสบการณ์ โดยภาพรวมมีค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ย 15.2890 เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่มประสบการณ์ พบว่า กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มีคะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ย ($\bar{X}$ = 15.3084, 14.7050, 15.8535) ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

ตาราง 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการด้านต่าง ๆ ทั้งเจ็ดข้อประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา (N = 136)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	r	P>/r/
งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	.1645	.056
งานการเรียนการสอน	.2199	.010**
งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน	.3029	.000***
งานวัดผลและประเมินผล	.3140	.000***
งานห้องสมุด	.3777	.000***
งานนิเทศภายใน	.3953	.000***
งานอบรมทางวิชาการ	.3484	.000***
รวม	.3072	.000***

จากตาราง 5 แสดงว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการทั้งเจ็ดองค์ประกอบ
 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539
 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดย
 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = .3072$) ส่วนงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = .1645$) เมื่อทดสอบนัย
 สำคัญทางสถิติ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และงานการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กันใน
 ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = .2199$)
 สำหรับองค์ประกอบ งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและ
 ประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน งานอบรมทางวิชาการ ทุกองค์ประกอบมีความ
 สัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 ($r = .3029, .3140, .3777, .3953, .3484$) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการด้านต่าง ๆ ทั้งเจ็ดองค์ประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา (N = 136)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	r	P>/r/
งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	.8036	.000***
งานการเรียนการสอน	.8209	.000***
งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน	.8598	.000***
งานวัดผลและประเมินผล	.8069	.000***
งานห้องสมุด	.8714	.000***
งานนิเทศภายใน	.8489	.000***
งานอบรมทางวิชาการ	.8735	.000***
รวม	.8635	.000***

จากตาราง 6 แสดงว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการทั้งเจ็ดองค์ประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมเท่ากับ .8635 และแต่ละองค์ประกอบเท่ากับ .8036, .8209, .8598, .8069, .8714, .8489, .8735 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการด้านต่าง ๆ ทั้งเจ็ดองค์ประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา (N = 136)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	r	P>/r/
งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	.6128	.000***
งานการเรียนการสอน	.6652	.000***
งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน	.7482	.000***
งานวัดผลและประเมินผล	.6874	.000***
งานห้องสมุด	.8158	.000***
งานนิเทศภายใน	.7376	.000***
งานอบรมทางวิชาการ	.7910	.000***
รวม	.7397	.000***

จากตาราง 7 แสดงว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการทั้งเจ็ดองค์ประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กัน ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมเท่ากับ .7397 และแต่ละองค์ประกอบเท่ากับ .6128, .6652, .7482, .6874, .8158, .7376, .7910 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการทั้งเจ็ดองค์ประกอบ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสามกลุ่มประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา (N = 136)

ความสามารถการปฏิบัติงาน วิชาการ	กลุ่มทักษะวิชา ภาษาไทย	กลุ่มทักษะวิชา คณิตศาสตร์	กลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต	รวม
งานด้านหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้	.1645	.8036***	.6128***	.6727***
งานการเรียนการสอน	.2199**	.8209***	.6652***	.7135***
งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อ การเรียนการสอน	.3029***	.8598***	.7482***	.7831***
งานวัดผลและประเมินผล	.3140***	.8069***	.6874***	.7367***
งานห้องสมุด	.3777***	.8714***	.8158***	.8312***
งานนิเทศภายใน	.3953***	.8489***	.7376***	.7956***
งานอบรมทางวิชาการ	.3484***	.8735***	.7910***	.8136***
รวม	.3072***	.8635***	.7397***	.7830***

*** P < .001

** P < .01

จากตาราง 8 แสดงว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ของนักเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .7830

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มประสบการณ์ในแต่ละองค์ประกอบของความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ในองค์ประกอบด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .1645 และองค์ประกอบงานการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .2199

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลและอภิปรายผล นำเสนอตามลำดับคือ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการในองค์ประกอบงานด้าน หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน งานอบรมทางวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการใน องค์ประกอบงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน งานอบรมทางวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดยะลา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ที่ทำการเปิดสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 137 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดยะลา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 1 ฉบับ จำนวน 35 ข้อ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ มีจำนวนข้อสอบฉบับละ 30 ข้อ

4. การเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนบจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา เพื่อขอความอนุเคราะห์ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำส่งคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ตามที่ผู้วิจัยสอดซองปิดแนบมาไว้แล้ว จากแบบสอบถามที่ส่งไป 137 ชุด ได้รับคืน 136 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.27 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยนำแบบทดสอบพร้อมหนังสือแนบจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา เพื่อขอความอนุเคราะห์ส่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ส่งคืนสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ เพื่อเก็บรวบรวมไว้สำหรับให้ผู้วิจัยไปปรับแบบทดสอบคืนจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ อีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+ ดังนี้

ตอนที่ 1 ใช้ค่าสถิติพื้นฐานหาค่าร้อยละ (percentage) เพื่อทราบอัตราส่วนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย (arithmetic mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) จำแนกตามรายองค์ประกอบของความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

ตอนที่ 3 หาค่าเฉลี่ย (arithmetic mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

ตอนที่ 4 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) โดยทดสอบค่า t-test เพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติว่า ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารแต่ละองค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขจากคณะกรรมการควบคุมการทําปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่ปฏิบัติงานสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ที่มีได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่น .9752

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวข้อสอบประเมินคุณภาพและวัดผลปลายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 ในจังหวัดเขตการศึกษา 2, 3 และข้อสอบประเมินมาตรฐานคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 ตามโครงการประเมินมาตรฐานโรงเรียนของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเบตง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ในกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ที่มีได้เป็นกลุ่มตัวอย่างใน

การวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั้งสามกลุ่มประสบการณ์ โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ริชาร์ดสัน (ประคอง กรรมสุด. 2535 : 41 : อ้างอิงมาจาก Richardson) ปรากฏว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย เท่ากับ .8102 กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เท่ากับ .8234 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เท่ากับ .8034

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงาน วิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา พบว่า มีระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ โดยภาพรวมและแต่ละรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .7830 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายกลุ่มประสบการณ์ พบว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ทุกวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .3072, .8635, .7397 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการวิจัยระดับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ ทั้งเจ็ดองค์ประกอบ พบว่า ผู้บริหารมีความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4931) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราโมทย์ ศรีสมบัติ (2530 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดตรัง ตามทัศนะของผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียน พบว่า การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวม ทั้งเก้าองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิโรจน์ มยุรภักดี (2531 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง บัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดมัตตานี พบว่า บัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย รัตนพันธ์ (2536 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การปฏิบัติงานวิชาการที่เป็นจริงทั้งรายด้านและภาพรวมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ดำเนินนโยบายพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน โดยให้ผู้บริหารทุกคนก่อนเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารการศึกษาจะต้องผ่านการฝึกอบรมจากสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ก่อนเป็นเวลา 30 วัน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติงานวิชาการ ตลอดถึงไปสอนแนะแก่ครูอาจารย์ ได้ปรับปรุงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละองค์ประกอบให้มีประสิทธิภาพในระดับหนึ่ง ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติ ดังที่ชะเวง ตั้งไส่ (2540 : 89) ได้อภิปรายไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่

มีภารกิจมาก ไม่ค่อยมีเวลาเป็นของตนเอง มีงานราชการอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากภารกิจหลักซึ่งเป็นงานฝากของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ มอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจมาก ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ ประการต่อมา น่าจะเนื่องจากการจัดโครงสร้างหลักสูตรของสถาบันการฝึกอบรมเตรียมผู้บริหารสถานศึกษา ที่ให้ความสำคัญต่อการจัดเนื้อหาในหลักสูตรสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ ยังไม่ครอบคลุมในองค์ประกอบทั้งเจ็ดด้านต่อการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่สัมพันธ์ต่อการพัฒนาคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ตลอดจนการจัดเวลาในการฝึกอบรมหลักสูตรเตรียมผู้บริหารสถานศึกษาตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ให้มีความรู้ด้านการบริหารงานวิชาการ งานนิเทศภายในโรงเรียน การติดตามและประเมินผล ซึ่งให้ความสำคัญแต่ละวิชาของการฝึกอบรมวิชาละ 3 ชั่วโมง โดยภาพรวมทั้งหลักสูตรตลอดระยะเวลาของการฝึกอบรม (กลุ่มพัฒนาบุคลากร, 2540 : 7 - 11) ซึ่งน่าจะไม่เพียงพอต่อการจัดองค์ความรู้เหล่านั้น ประการสุดท้าย น่าจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนบางส่วนให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานวิชาการน้อย โดยใช้เวลาในการบริหารงานอื่นมากเกินไป จึงไม่มีเวลาที่จะใช้ความรู้ ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ เดลินิวส์ (2540 : 10) ที่เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ไม่สนใจการบริหารงานวิชาการต่อบทบาทในการแสดงความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งน่าจะใช้ความรู้ ความสามารถที่มีอยู่เพียงบางส่วนแสดงงานการปฏิบัติงาน ซึ่งตรงกับ เฮอร์เชย์ และบลิงชาร์ด (ประศึก ผ่องล้วน, 2530 : 89 ; อ้างอิงมาจาก Hersey and Blanchard, 1977 : 5) ที่เห็นว่า เพื่อไม่ให้ถูกไล่ออกจากงาน คนเราจะทำงานโดยใช้ความสามารถประมาณร้อยละ 20 - 30 ของความสามารถที่มีอยู่ทั้งหมด แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ส่วนปัจจัยประกอบอื่น ๆ ของสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ ที่จะสามารถส่งเสริมให้ผู้บริหารกระตุ้นครูอาจารย์ได้ ใช้ห้องสมุดจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงปัญหาความไม่พร้อมของหน่วยงานในด้านบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2523 : 43) ตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นชนบทที่แตกต่างกันทั้งสภาพความขาดแคลนที่จะนำทรัพยากรมาจัดการ

ให้เอื้ออำนวย เกิดความสะดวก มีผลต่อการปฏิบัติงานวิชาการได้ ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีความสามารถปฏิบัติงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

จึงน่าจะดีกว่า ถ้าผู้บริหารระดับสูงได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ได้เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ความสามารถปฏิบัติงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง หรือเปิดโอกาสให้เข้ารับการศึกษาดูงานในระดับที่สูงขึ้นจากสถาบันระดับอุดมศึกษา ดัง เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2525 : 126) กล่าวสนับสนุนว่า การที่ผู้บริหารโรงเรียนได้รับรู้และมีประสบการณ์จากการฝึกอบรม ย่อมมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อความก้าวหน้า ให้มีความสามารถในการปฏิบัติงาน ตลอดจนผู้บริหารระดับสูงน่าจะมีระบบที่ชัดเจนในการสร้างขวัญกำลังใจและการจูงใจที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ เฮอร์เชย์ และ บลังชาร์ด (ประศึก ผ่องล้วน. 2530 : 89 ; อ้างอิงมาจาก Hersey and Blanchard. 1977 : 5) กล่าวว่า คนเราจะใช้ความสามารถทั้งหมดที่มีอยู่ เมื่อได้รับการจูงใจที่ดี และมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ต่อการพัฒนาคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นด้วย

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ปรากฏว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .7830 เมื่อวิเคราะห์รายกลุ่มประสบการณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เท่ากับ .3072, .8635, .7397 ตามลำดับ

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปรีชา บุญมรัตน์ (2532 : 176) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการทั้งเจ็ดด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชารี ภูแห (2531 : 62) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ความสามารถในการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพของนักเรียนในวิชาภาษาไทยและวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิยะดา รัตนเพชร (2531 : 81) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพและความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับขวัญกำลังใจของครูและคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยนี้ น่าจะแสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะว่า ถ้าผู้บริหารโรงเรียนได้กระตุ้นส่งเสริมให้ครูอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดหลักการของงานวิชาการทั้งเจ็ดองค์ประกอบเป็นแนวทางดำเนินงานโดยภาพรวมแล้ว ย่อมเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกิดประสิทธิผลสูงยิ่งขึ้น ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการ จะให้ความสำคัญงานห้องสมุดเป็นอันดับแรก เนื่องจากห้องสมุดเป็นชุมทรัพย์ของปัญญา เปรียบได้ดุจหัวใจของงานวิชาการทั้งปวง เพราะว่าทุกกิจกรรมที่ดำเนินการจะต้องอาศัยการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดก่อนเป็นสำคัญ ในการดำเนินงานการเรียนการสอนของครูถ้าผู้บริหารโรงเรียนสามารถกระตุ้นส่งเสริมให้ครูอาจารย์ผู้รับผิดชอบงานห้องสมุดได้พัฒนาจัดการห้องสมุดให้เป็นสัดส่วน มีบรรยากาศที่ดึงดูดให้นักเรียนเข้าไปใช้บริการให้เอื้ออำนวยต่อการเรียน โดยจัดหาหนังสือ วารสาร เอกสาร จุลสาร หนังสือพิมพ์ ตลอดจนสื่อประเภทวัสดุอุปกรณ์ไว้อำนวยความสะดวกให้ได้อย่างเพียงพอสำหรับนักเรียนใช้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า รวมถึงมุมต่าง ๆ ไว้สำหรับจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียน เพื่อเป็นการผ่อนคลายจากการเรียนการสอนในห้องเรียน และพยายามส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การประกวดเรียงความ การเล่านิทาน การตอบปัญหา ตลอดจนการจัดนิทรรศการในวันสำคัญ โดยหมุนเวียนสลับสับเปลี่ยนกันไปเป็นระยะตามโอกาสอย่าง

เหมาะสมเป็นปัจจุบันให้แก่นักเรียน น่าจะเกี่ยวข้อง เป็นการสร้างประสบการณ์ให้แก่นักเรียน มีความรู้ความสามารถ มีประสิทธิภาพสูงขึ้น รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดัง ราชิดิน (ปรีชา บุญคมรัตน์. 2532 : 136 ; อ้างอิงมาจาก Razikin. 1968 : 490 - A) กล่าวว่า หากนักเรียนมีความพอใจทั้งเข้าใช้บริการของห้องสมุดมากเท่าใด นักเรียนก็จะเข้าใช้บริการห้องสมุดบ่อยครั้งขึ้นเท่านั้น ซึ่งจะทาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นด้วย ประการที่สอง น่าจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานอบรมทางวิชาการ เพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนต้องอาศัยครูเป็นผู้ดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด ให้มีความเกี่ยวข้องถึงตัวนักเรียนเป็นสำคัญที่จะนำไปพัฒนาความรู้ ความสามารถของนักเรียน ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรจะใช้วิธีการคอยกระตุ้นให้ครูอาจารย์ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของตนเองโดยเปิดโอกาสให้ครูได้แสวงหาความรู้ พัฒนาดตนเองจากแหล่งต่าง ๆ เป็นระยะ เพื่อนำความรู้มาประยุกต์ถ่ายทอดให้แก่เด็กนักเรียน ด้วยวิธีการร่วมมือกันจัดอบรม การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย หรือการไปศึกษาดูงาน ตลอดจนการประชุมสัมมนาทางวิชาการ โดยการสนับสนุนประสานงานของผู้บริหารโรงเรียนในทุกด้าน ดัง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2532 : 6) ให้ความสำคัญแก่หน่วยงานโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้ผู้บริหารโรงเรียนทุกคนก่อนจะเข้าสู่ตำแหน่งจะต้องได้รับการฝึกอบรมเตรียมตัวก่อน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถประยุกต์ต้องส่ความรู้ใหม่รวมกับประสบการณ์เดิมไปปฏิบัติงานวิชาการมีประสิทธิภาพสูงขึ้น น่าจะมีผลต่อดัชนีคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นด้วย อีกประการหนึ่ง น่าจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนปัจจุบันมีความสามารถที่จะไปสอนแนะให้ครูอาจารย์มีหลักการในการเลือกสื่อการเรียนการสอนที่ต้องคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียน ต่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ให้เพียงพออย่างเป็นระบบ ให้ครูอาจารย์สามารถนำไปใช้ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นด้วย

ผลการศึกษาครั้งนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานด้านวิชาการของ ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ยะลา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และหน่วยงานอื่น ๆ ทางการศึกษา ถ้าสนับสนุนให้ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการด้าน หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและ สื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน งานอบรม ทางวิชาการ ทั้งนี้ น่าจะให้ความสำคัญต่อผู้บริหารโรงเรียนด้วยการฝึกอบรม จัดเอกสาร คู่มือให้เอื้ออำนวยได้อย่างเพียงพอ และน่าจะคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ตลอดจนความสมัครใจของครูเป็นสำคัญ เพื่อเปิดโอกาสให้ครูได้คิดค้น สร้างสรรค์เทคนิค และวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรการฝึกอบรมเตรียมผู้บริหารสถานศึกษาให้ครอบคลุมการปฏิบัติงานวิชาการทั้ง เจ็ดองค์ประกอบ
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาความรู้ ความสามารถ โดยการศึกษาหาความรู้ ำให้ทันต่อกระแสการพัฒนาของสังคมยุคข่าวสารและยุคอื่น ๆ เพื่อสามารถเป็นผู้บริหารที่ทัน ต่อโลกและ เหตุการณ์สมัยใหม่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ของ ผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา

2. ควณศึกษานักเรียนอื่น ๆ ทางด้านการบริหารที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียน

บรรณานุกรม

กมล ศิริบรรณ. "การบริหารงานวิชาการ," เอกสารพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

อุทัยธานี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี, 2539.

การประถมศึกษาจังหวัดยะลา, สำนักงาน. รายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับจังหวัด ปีการศึกษา 2538. ยะลา : ฝ่ายวิจัยและ

ประเมินผลการศึกษา หน่วยงานนิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา,

ม.ป.ป.

_____. รายงานผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครู โครงการอบรม

ครูประจำการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช

2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). ยะลา : หน่วยงานนิเทศก์ สำนักงาน

การประถมศึกษาจังหวัดยะลา, 2538. (เอกสารลำดับที่ 3/2538).

"การศึกษา," เดลินิวส์. 19 กุมภาพันธ์ 2540. หน้า 10.

กิตติมา ปรีดีติลล. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : บริษัท

อักษราพัฒนา จำกัด, 2532.

กุลธิดา ท้วมสุข และคนอื่น ๆ. ห้องสมุดและวิธีการค้นคว้า. ขอนแก่น : ภาควิชาบรรณารักษ์

และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2534.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหาร

โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งชาติ, 2536.

_____. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา,

2527.

_____. วัตถุประสงค์ นโยบายและมาตรการของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7

(พ.ศ. 2535 - 2539). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งชาติ, 2532.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, สารสนเทศข่าวการศึกษา ปี 2531 - 2535.

กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2538.

เฉลิมศักดิ์ อุ่นอกพันธ์. ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดเพชรบูรณ์. ปรินญาพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร,
2533. ถ่ายเอกสาร.

เจสสิยา ดียีน. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง. ปรินญาพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2531. อัดสำเนา.

ชะเวง ตั้งไส้. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กระบวนการบริหารการศึกษา
กับผลการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง. ปรินญาพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัย
ทักษิณ, 2540. ถ่ายเอกสาร.

ชารี ภูแซ. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียน
กับคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
ปรินญาพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2531.
อัดสำเนา.

ชารี มณีศรี. การบริหารงานธุรการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์บรรณาการ,
2528.

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. การบริหารและการนิเทศภายใน. บัณฑิตานี : ภาควิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2536.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

- โชคชัย ไกรนรา. พรรณษะของครูต่อบทบาทงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริณิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก
: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2525. อัดสำเนา.
- ณัฐวร แววกักดี และ ประภาภรณ์ วัฒนเจริญ. เอกสารประกอบการสอนวิชามนุษยสัมพันธ์.
สงขลา : แผนกวิชาภาษาไทย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้
สงขลา, ม.ป.ป.
- ดนัย เทียนพุด. การบริหารทรัพยากรบุคคลในทศวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ดร. ศรีมงคล. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่
และหัวหน้าหมวดวิชาและครูผู้สอน เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร
โรงเรียนคาทอลิกในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2535. ถ่ายเอกสาร.
- ดารณี ดวงจันทร์ทิพย์. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการบริหารของผู้บริหาร
โรงเรียน คุณลักษณะพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน ขวัญกำลังใจของครูและคุณภาพ
การสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการสอน : การวิเคราะห์งานวิจัยแบบเมตาดา.
ปริณิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
2524. อัดสำเนา.
- ธงชัย สันติวงษ์. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2535.
- ธรรมรงค์ สิทธิศักดิ์. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหาร
โรงเรียนกับคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติในภาคเหนือ. ปริณิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2531. อัดสำเนา.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.

ชาวัน บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ : อรุณสาธิตพิมพ์, 2532.

ธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์. การบริหารการศึกษา. สงขลา : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2537. อัดสำเนา.

_____. การบริหารกิจการนักเรียน. สงขลา : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2526.

เชียรนันท์ วาณิชย์สุวงษ์ และ พวงทอง ป้องภัย. "ความเข้าใจของผู้บริหารและครูผู้สอน ต่อการสอนสุขศึกษา," ศึกษาศาสตร์. 11(1) : 10 - 13 ; มกราคม - พฤษภาคม 2539.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2522.

นิพนธ์ กีนาวงศ์. หลักการเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์, 2523.

"คนเมื่ออันดับ," แนวหน้า. 17 ธันวาคม 2539. หน้า 18.

บันทึก พงษ์วัน. การนิเทศภายในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

บุญส่ง ลอยสุวรรณ. ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา. ปรินทิพนิพนธ์ ศศ.ม. บัณฑิต : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2538. ถ่ายเอกสาร.

ประทอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ประยงค์ ชูรักษ์. การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2531. อัดสำเนา.

ประสิศ ฝ่อล้วน. การศึกษานโยบายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. อัดสำเนา.

ปราโมทย์ ศรีสมบัติ. การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู
วิชาการโรงเรียน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา, 2530. อัดสำเนา.

ปรีชา บุญคมรัตน์. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่. ปรินญานิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สหมิตรอพเพช, 2535.

พงษ์รัตน์ จุลนวล. การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถม
ศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสตูล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2533. ถ่ายเอกสาร.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.

_____. หลักการบริหารโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2529.

พัฒนาบุคลากร, กลุ่ม. คู่มือการอบรมตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
ตำแหน่งครูใหญ่/ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา
ศึกษา วันที่ 1 - 30 พฤษภาคม 2540. ยะลา : สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา
และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 2, 2540.

วิญญู สาธร. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2526.

_____. หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช,
2519.

_____. หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.

มานพ สุทธิศิลป์. "พฤติกรรมผู้บริหาร : การใช้หลักสูตร," ครูเชียงใหม่. 33(169) :
27 ; กรกฎาคม 2539.

เมธี บิลันธนานนท์. การบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2525.

ยนต์ ชุ่มจิต, การพัฒนาครู. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์, 2525.

รัฐจวน อินทรกำแหง, การบริหารห้องสมุดโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2518.

ลัทธิมา อินทะจักร, เอกสารการสอนประกอบการสอนวิชา การศึกษา 163 ประสพการณ์
ทางวิชาชีพครู 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร และคนอื่น ๆ, การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา
เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ขนิษฐาการพิมพ์, 2520.

วิชาการ, กรม. คู่มือประเมินการใช้หลักสูตรด้วยตนเองของโรงเรียน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2534.

_____. จากหลักสูตรสู่แผนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ,
2535.

_____. แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภา, 2525.

_____. ประมวลศัพท์บัญญัติวิชาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว, 2527.

_____. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2532.

วินัย คงพวง, ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
กับผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529 สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. อัดสำเนา.

วินัย รัตนพันธ์, การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา, 2536. ถ่ายเอกสาร.

- วิยะดา รัตนเพชร. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพและความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับขวัญกำลังใจของครูและคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. ปรินญาณินทร์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531. อัดสำเนา.
- วิไล ตั้งจิตสมคิด. การศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2539.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.
- สนอง เกรือมาก. คู่มือสอบปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. นครสวรรค์ : บริษัทเรียนดี จำกัด, 2535.
- สนั่น มีสัจธรรม. ทางสายใหม่ของการปฏิบัติราชการ. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2538.
- สมยศ นาวิการ. การบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2536.
- สำเภา วรางกูร. เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1 - 8. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
- สิบบนทร์ เกตุทัต. "ปฏิรูปการศึกษา : ครู ผู้บริหารการศึกษา และโลกาภิวัตน์," ข้าราชการครู. 16(3) : 2 - 10 ; กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2539.
- สิโรจน์ มยุรภักดิ์. การศึกษานโยบายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี. ปรินญาณินทร์ ศศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2531. อัดสำเนา.
- สุขวิช รังสิตพล. "แนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2539 - 2550," ข้าราชการครู. 16(3) : 24 ; กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2539.
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. ชุดอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 2. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2527 ก.
- _____. เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ฝ่ายการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527 ข.
- _____. เอกสารการสอนชุดวิชากระบวนการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ฝ่ายการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2523.

- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารชุดวิชาฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ฝ่ายการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
2528.
- สุมน อมรวิวัฒน์. หลักและแนวปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- สุมิตร คุณานุกร. หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,
2523.
- สุมิตร คุณานุกร และคนอื่น ๆ. เกณฑ์ประเมินผลโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
วัฒนาพานิช, 2519.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. พฤติกรรมผู้ทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- หวน พันธุพันธ์. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2537.
- อารีย์ เกื้อกูล. การศึกษาการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญาณินท์
กส.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา, 2538. ถ่ายเอกสาร.
- อานา บุญช่วย. การบริหารวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2537.
- อุทัย บุญประเสริฐ และชลมจิรา ภิงคารวัฒน์. หลักและแนวในการจัดการนิเทศภายในสำหรับ
โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2528.
- Best, John W. Research in Education. 3rd ed. Englewood Cliffs,
New Jersey : Prentice Hall, 1977.
- Erikson, Carl W.H. Foundations of Teaching With Audiovisual
Technology. New York : Macmillan, 1967.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size
for Research Activities," Journal of Educational and
Psychological Measurement. 30 : 607 - 610 ; 1970.

Likert, Rensis. The Human Resources : Case and Concept.

New York : Hart Court. Bruce B. World in Cooperated, 1970.

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความอนุเคราะห์

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บท)/0209

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

26 มกราคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน นายคุณพล อ้นพวงรัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายบุญเสริม เพ็งหมาน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้ต้องการมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
ศึกษาจังหวัดยะลา

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

อาจารย์อนันต์ ประศาสน์กุล กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯ ขอความอนุเคราะห์ คือ ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามตาม
หลักการและทฤษฎีทางการบริหาร

บัณฑิตวิทยาลัยรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูง ในความอนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรด
ให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

สิบพงศ์ ธรรมชาติ

(ผศ.ดร.สิบพงศ์ ธรรมชาติ)

รักษาการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.(074) 313153

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บท)/0210

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

26 มกราคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน นายหวังหะมะ ปือนา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายบุญเสริม เพ็งหมาน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้ต้องการมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
ศึกษาจังหวัดยะลา

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

อาจารย์อนันต์ ประศาสน์กุล กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯ ขอความอนุเคราะห์ คือ ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาใน

แบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูง ในความอนุเคราะห์ใดๆ ที่ท่านจะโปรด
ให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

สีบพงศ์ ธรรมชาติ

(ผศ.ดร.สีบพงศ์ ธรรมชาติ)

รักษาการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.(074) 313153

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บท)/0211

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

26 มกราคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์ ดร.เรวดี อินทสระ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายบุญเสริม เพ็งหมาน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้ต้องการมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
ศึกษาจังหวัดยะลา

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้
อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ
อาจารย์อนันต์ ประศาสน์กุล กรรมการ
สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของถ้อยคำและภาษา
ในแบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูง ในความอนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรด
ให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

สีบพงศ์ ธรรมชาติ

(พศ.ดร.สีบพงศ์ ธรรมชาติ)

รักษาการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.(074) 313153

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บท)/0381

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

26 กุมภาพันธ์ 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอ, อำเภอ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายบุญเสริม เพ็งทวน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้ต้องการมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
ศึกษาจังหวัดยะลา

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

อาจารย์อนันต์ ประศาสน์กุล กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ช่วยประสานในการส่งแบบสอบถามเพื่อการ
วิจัยไปยังผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

บัณฑิตวิทยาลัยรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูง ในความอนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรด
ให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

สิบพงศ์ ธรรมชาติ

(ผศ.ดร.สิบพงศ์ ธรรมชาติ)

รักษาการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.(074) 313153

ที่ พิเศษ/2540

โรงเรียนบ้านนาข่อย

อำเภอเบตง จังหวัดยะลา 95110

5 มีนาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ครูใหญ่, อาจารย์ใหญ่, ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 60 ชุด

ด้วยกระผม นายบุญเสริม เพ็งหมาน ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านนาข่อย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเบตง กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา" ได้จัดทำแบบสอบถามผู้บริหารและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นักเรียน เพื่อใช้เก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดกรุณาตอบแบบสอบถาม และวัดผลสัมฤทธิ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วรวบรวมส่งคืนสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ภายในวันที่ 20 มีนาคม 2540 ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) บุญเสริม เพ็งหมาน

(นายบุญเสริม เพ็งหมาน)

ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านนาข่อย

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามและแบบทดสอบ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา

ผู้วิจัย

บุญเสริม เพ็งหมาน

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยทักษิณ

คณะกรรมการควบคุมปริญญาโท

อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

อาจารย์อนันต์ ประศาสน์กุล กรรมการ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีตอนเดียว คือ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ในขอบข่ายงานวิชาการเจ็ดองค์ประกอบ
2. คำตอบของท่านจะไม่กระทบกระเทือนต่อตำแหน่งหน้าที่การงานของท่านและโรงเรียนแต่อย่างใด เพราะผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เกิดประโยชน์สูงสุด กรุณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่าน
3. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จแล้วกรุณาตรวจสอบดูอีกครั้งว่าได้ตอบแบบสอบถามครบทุกข้อแล้ว เพราะแบบสอบถามที่ตอบทุกข้อเท่านั้นจึงจะเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์เพื่อการวิจัยต่อไปได้

ขอขอบคุณอย่างสูงที่ได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

บุญเสริม เพ็งหมาน

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ถามระดับความสามารถ
การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โปรดอ่านข้อความในแต่ละรายการโดยละเอียด
แล้วพิจารณาว่าความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของท่านอยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย
/ ลงในช่องระดับความสามารถนั้นเพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ	ระดับความสามารถ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
0	งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามหลักสูตร	...	./.	...	...	...	[]
00	สามารถจัดครูเข้าสอนตรงตามความถนัด	...	...	...	./.	...	[]

ข้อ 0 หมายถึงว่า ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของท่านเกี่ยวกับการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรในระดับ มาก

ข้อ 00 หมายถึงว่า ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของท่านเกี่ยวกับการ
จัดครูเข้าสอนตรงตามความถนัดในระดับ น้อย

ข้อที่	ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ	ระดับความสามารถ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
<u>งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้</u>							
1.	สามารถจัดหาเอกสาร คู่มือให้ครูอาจารย์ใช้ อย่างเพียงพอครบทุกชั้น	...	...	...	...	...	[]
2.	สามารถมีความรู้ในหลักการ โครงสร้าง เนื้อหาของหลักสูตร	...	...	...	...	...	[]
3.	สามารถวางแผนให้ครูอาจารย์นำหลักสูตรไปใช้ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ...	...	...	...	...	...	[]
4.	สามารถสร้างวิธีการนิเทศ ติดตามและ ประเมินผลครูอาจารย์ที่นำหลักสูตรไปใช้	...	...	...	...	...	[]
5.	สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการใช้หลักสูตร และในส่วนของปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องได้	...	...	...	...	...	[]
<u>งานการเรียนการสอน</u>							
6.	สามารถจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนการสอน	...	...	...	...	...	[]
7.	สามารถจัดตารางสอนได้เหมาะสมกับเวลา ในทุกกลุ่มประสบการณ์	...	...	...	...	...	[]
8.	สามารถจัดครูเข้าสอนได้โดยคำนึงความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความสนใจ	...	...	...	...	...	[]

ข้อที่	ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ	ระดับความสามารถ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
9.	สามารถอำนวยความสะดวกให้ครูอาจารย์ วางแผนการสอนและนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอ ..	...	...	...	...	...	[]
10.	สามารถช่วยแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามเป้าหมาย ของหลักสูตร	...	...	...	...	...	[]
<u>งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน</u>							
11.	สามารถให้บริการวัสดุและสื่อการเรียนการสอน แก่ครูอาจารย์อย่างครบถ้วนทุกกลุ่มประสบการณ์	...	...	...	...	...	[]
12.	สามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ครูได้ใช้สื่อ การสอนตรงตามเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดไว้ ในแผนการสอน	...	...	...	...	...	[]
13.	สามารถจัดหาให้มีศูนย์สื่อการสอนประจำโรงเรียน	...	...	...	...	...	[]
14.	สามารถส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้คิดค้น สร้างสรรค์สื่อหรือวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ใน กิจกรรมการเรียนการสอน	...	...	...	...	...	[]
15.	สามารถติดตามประเมินผลการใช้สื่อการสอน อย่างเป็นระบบ	...	...	...	...	...	[]

ข้อที่	ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ	ระดับความสามารถ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
<u>งานวัดผลและประเมินผล</u>							
16.	สามารถอธิบายให้ครูอาจารย์ผู้สอน เข้าใจระเบียบวัดผลและนำไปปฏิบัติได้						[]
17.	สามารถดำเนินการกิจกรรมการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียนตามระเบียบกระทรวง ศึกษาธิการ						[]
18.	สามารถสนับสนุนส่งเสริมให้ครูอาจารย์นำผล การวัดและประเมินผลการเรียนมาปรับปรุง กิจกรรมการเรียนการสอน						[]
19.	สามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสร้าง เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้เพียงพอ ...						[]
20.	สามารถจัดทำผลการประเมินที่แสดงความ ก้าวหน้าของนักเรียนทุกคนทุกกลุ่มประสบการณ์ ได้เป็นปัจจุบัน						[]
<u>งานห้องสมุด</u>							
21.	สามารถจัดห้องสมุดเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับ การให้บริการนักเรียน						[]

ข้อที่	ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ	ระดับความสามารถ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
22.	สามารถจัดหาทีมครูบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ประจำห้องสมุดเพื่อให้บริการแก่ครูอาจารย์และนักเรียน						[]
23.	สามารถจัดหาทีมที่หนังสืออย่างเพียงพอกับการใช้ประโยชน์ของครูอาจารย์และนักเรียน						[]
24.	สามารถจัดงบประมาณให้ห้องสมุดอย่างเพียงพอ						[]
25.	สามารถส่งเสริมให้ครูอาจารย์และนักเรียนใช้ห้องสมุด						[]
<u>งานนิเทศภายใน</u>							
26.	สามารถหาวิธีการให้ยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้นิเทศภายในและผู้รับการนิเทศ						[]
27.	สามารถจัดเวลาให้ผู้นิเทศภายในให้คำปรึกษาแก่ครูอาจารย์ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						[]
28.	สามารถกระตุ้นให้ครูอาจารย์ปรับปรุงวิธีสอน						[]
29.	สามารถดำเนินการนิเทศภายในตามแผนโครงการที่กำหนด						[]
30.	สามารถจัดเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในไว้ในศูนย์การนิเทศอย่างเพียงพอ						[]

ข้อที่	ความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการ	ระดับความสามารถ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
<u>งานประชุมอบรมทางวิชาการ</u>							
31.	สามารถจัดให้มีกิจกรรมการประชุมอบรม สัมมนาคัดหาของวิชาการในโรงเรียนโดยครู ในโรงเรียนหรือเชิญวิทยากรภายนอก	...	...	...	...	...	[]
32.	สามารถจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมประชุม อบรม ทางวิชาการที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น	...	...	...	...	...	[]
33.	สามารถสนับสนุนส่งเสริมให้ครูอาจารย์ที่มี ความรู้ความสามารถเป็นวิทยากรประชุมอบรม ทางวิชาการ	...	...	...	...	...	[]
34.	สามารถส่งเสริมให้ครูอาจารย์นำความรู้จาก การประชุมอบรมทางวิชาการมาใช้ในการกิจกรรม การเรียนการสอน	...	...	...	...	...	[]
35.	สามารถจัดงบประมาณเพื่อการประชุมอบรม ทางวิชาการให้เพียงพอ	...	...	...	...	...	[]

ขอขอบคุณอย่างสูงที่ท่านให้ความร่วมมือ

บุญเสริม เพ็งหมาน

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อการวิจัยของนายบุญเสริม เพ็งหมาน นักศึกษาปริญญาโท

มหาวิทยาลัยทักษิณ กลุ่มทักษะภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 30 ข้อ

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ข้อที่ถูกที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 1-5

"บัดนี้ข้าพเจ้าตั้งหวังแห่งวังเวงแวว

สะตุ้งแล้วเหลือวแลชะเง้อหา

เห็นโยคีจี่รุ่งพุ่งออกมา

ประคองพาขึ้นไปจนบรรพต

แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์

มักแสนสุดสีกล้ำเหลืออีกาคนค

ึงเงาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด

ก็เผลอเหมือนหนิงนางน้ำจคน"

(จากเรื่องพระอภัยมณี)

1. คำประพันธ์ดังกล่าวเป็นคำประพันธ์ประเภทใด

ก. ร้อยแก้ว

ข. ร้อยกรอง

ค. บทเสภา

ง. บทละคร

2. คำประพันธ์ดังกล่าวเป็นคำประพันธ์ชนิดใด

ก. โคลง

ข. ฉันท์

ค. กาพย์

ง. กลอน

3. คำพูดของโยคีจัดเป็นคำพูดประเภทใด

ก. แสดงธรรมะ

ข. ปาฐกถา

ค. สั่งสอน

ง. สั่งความ

4. โยคีพูดว่าอะไรน่ากลัวที่สุด

ก. เงาวัลย์

ข. สายรุ้ง

ค. น้ำใจคน

ง. กระแสน้ำ

5. ความที่ว่า "ที่พึ่งหนึ่งพึ่งได้แต่การตน"
ตรงกับสุภาษิตข้อใด
ก. สิบเขาไม่สู้เรา
ข. ตนนั้นแลเป็นที่พึ่งแก่ตน
ค. น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า
ง. เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก
6. ข้อใดมีความกลั้มมากที่สุด
ก. กลัดกลุ้มนักหรือหนู
ข. คิดใคร่ครวญอยู่แล้ว
ค. ครบเครื่องครบคุณพร้อม
ง. ต้องเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง
7. คำในข้อใดใช้ รร ได้ถูกต้อง
ก. บรรใด
ข. บรรทิก
ค. บรรทัด
ง. บรรเทิง
8. ข้อใดใช้ ๆ ได้ถูกต้อง
ก. คุณแม่ชอบที่ ๆ พุทธมณฑลมาก
ข. คุณยายบ่นไปต่าง ๆ นา ๆ ทั้งวัน
ค. ถนนสายนี้รถติดมากจริง ๆ นะเธอ
ง. ใครเห็นลละลูกเสือ ๆ เดินมาทางนี้บ้าง
9. คำใดออกเสียงตัวสะกดในแม่ กน
ก. ประกาศ
ข. พระราม
ค. ประภาส
ง. ปลาواه
10. คำในข้อใดอ่านผิด
ก. ภูมิลาเนา อ่านว่า ภูมิ-มิ-ลา-เนา
ข. อุดลุด อ่านว่า อุด-ตะ-หลุด
ค. พรกติ อ่านว่า พรก-กะ-ติ
ง. มารยาท อ่านว่า มา-ระ-ยาด
11. คำในข้อใดมีจำนวนพยางค์เท่ากับคำว่า "มกราคม"
ก. คณิตศาสตร์ ค. วันเพ็ญมงคล
ข. ไบรณคดี ง. สมาชิกภาพ
12. คำคู่ใดมีความหมายเหมือนกัน
ก. นารี - วารี
ข. พารา - พาสี
ค. ไพร - ไพรี
ง. ไพรสมณ์ - พนาวัน

13. คำในข้อใดออกเสียง ฤ แตกต่างไปจากคำอื่น
- ก. กฤษ
ข. ทฤษฏี
ค. ตฤณ
ง. ประพฤติ
14. สัตว์เลี้ยงมีแมว เบ็ด ไม้ ฯลฯ อ่านว่าอย่างไร
- ก. และอื่น ๆ ข. อีกรากหมาย
ค. ไม้ปลาใหญ่ ง. แก้วล่อแก้ว
15. ประโยคใดมีทั้ง ประธาน กริยา กรรม
- ก. พ่ออยู่ในห้อง
ข. พี่กำลังตกปลา
ค. เด็กว่ายน้ำมา
ง. นกบินอยู่ในท้องฟ้า
16. คนที่มีความรู้ความสามารถ แต่ไม่รับผิดชอบตรงกับสำนวนใด
- ก. ไซสือ
ข. คมนแฝก
ค. ผ้าฉีกรั่วห่อทอง
ง. น้ำขุ่นอยู่ใน น้ำใสอยู่นอก
17. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
- ก. ขอสัก
ข. เทคนิคลยี่
ค. รถแทรกเตอร์
ง. ถูกทุกข้อ
18. "วนน้ำมีปลา วนนามีข้าว" ข้อความนี้สัมพันธ์กับเรื่องใด
- ก. การพัฒนา ข. ความก้าวหน้า
ค. ความแห้งแล้ง ง. ความอุดมสมบูรณ์
19. บริษัทรถยนต์ มอบ รยนต์ แต่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
- ก. พูลเกล้าฯ
ข. น้อมเกล้า
ค. พูลเกล้าพูลกระหม่อม
ง. น้อมเกล้าน้อมกระหม่อม
20. การเขียนจดหมายแบบใดต้องมีคำว่า เรื่อง
- ก. จดหมายถึงราชการ
ข. จดหมายถึงเพื่อน
ค. จดหมายถึงพระสงฆ์
ง. จดหมายถึงญาติผู้ใหญ่

21. ฉ้านักเรียนต้องการให้จดหมายถึงผู้รับเร็ว

ควรทำอย่างไร

ก. ลงทะเขียน

ข. ติดแสตมป์เพิ่ม

ค. เขียนรหัสไปรษณีย์ของผู้ส่ง

ง. เขียนรหัสไปรษณีย์ของผู้รับ

22. การกรอกข้อความในแบบส่งโทรเลข ควรใช้

ข้อความใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

ก. กลับ 21 วันอาทิตย์

ข. ที่กลับวันจันทร์ที่ 21 ไม่ต้องมารับ

ค. ที่กลับ 21 มกราคม ไม่ต้องมารับ

ง. ที่จะกลับมาวันที่ 21 มกราคม ในแน่นอน

ไม่ต้องให้ใครมารับ

23. ข้อใดใช้สรรพนามผิด

ก. แมวของหัวใจสีเทา เธอจับหนูเก่ง

ข. เสียงกริ่ง แสดงว่ามันคงหิว

ค. เศรษฐีผู้ใจบุญบริจาคทรัพย์เสมอ

ง. แหกผู้มีเกียรติทำมาพร้อมกันแล้ว

24. ข้อใดใช้คำทักทายไม่เหมาะสม

ก. เอ! ป่านนี้ยังไม่กลับมาอีก

ข. ตายจริง! ผงตกหรือ

ค. โธ! ได้รางวัลที่ 3 เหรอ

ง. ชะชะ! เข้าใจกันหนัก

25. ข้อใดใช้สันฐานไม่ถูกต้อง

ก. คําชอบแดงแต่เกลียดขาว

ข. เขายากจนซึ่งใจก็ยากทำงาน

ค. เธอจะยอมแพ้หรือยอมขอโทษ

ง. คุณจะต้องนำเงินมาให้ฉัน

26. ข้อใดเขียนผิด

ก. ตรวจน้ำ

ข. กรวดทราย

ค. พรวดพราด

ง. ปราดเปรียว

27. ข้อใดใช้ตัวสะกดแม่กดทุกคำ

ก. สุข-วรรณ

ข. ครูท-วิณนา

ค. โลก-ปราสาท

ง. สาคัญ-วิวาท

28. คำใดที่เขียนคำอ่านผิด

ก. รัชสมัย อ่านว่า รัต-ชะ-สะ-หมัย

ข. สวามี อ่านว่า สะ-หว่า-มี

ค. บวรณา อ่านว่า บา-วะ-ระ-นา

ง. วิกฤตการณ์ อ่านว่า วิ-กริด-กาน

29. ประโยคใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้องทุกคำ

ก. จระเข้ จักจั่น ข. ครองราชย์ คลุ่มเครือ

ค. กระตือรือร้น กระปรีกระเปร่า

ง. ขมิขมัน ขะมักขม้น

30. ให้เลือกคำที่เขียนผิด

ก. ชนิด

ข. ขนวน

ค. ขนึ

ง. ขบา

จงขีดเครื่องหมาย X ทับข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. $(3 \times 10,000) + (8 \times 100,000) + (5 \times 100)$ มีค่าเท่ากับจำนวนใด

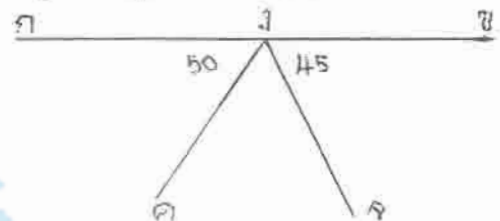
- ก. 385 ข. 835
ค. 830,500 ง. 835,000

2. จำนวนใดมีค่าประมาณใกล้เคียง 100,000 มากที่สุด

- ก. 9,999
ข. 59,999
ค. 99,999
ง. 149,999

3. จากสมการ $x + 6 = 10$ เขียนได้จากโจทย์ในข้อใด

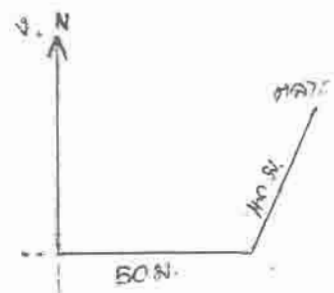
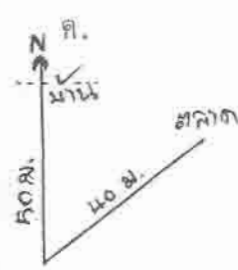
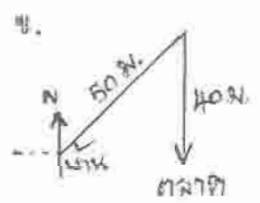
- ก. มีเงิน 10 บาท ซื้อของไป 6 บาท เหลือเงิน ๗ บาท
ข. มีมะม่วง 10 ผล เอาเสีย ๗ ผล เหลือมะม่วง 6 ผล
ค. เดิมมีเงิน 6 บาท พ่อให้อีก 10 บาท รวมเป็นเงิน ๗ บาท
ง. แม่ให้เงิน ๗ บาท พ่อให้อีก 6 บาท รวมเป็นเงิน 10 บาท

4. จากรูป คงจ มีขนาดเท่าใด

- ก. 45 ข. 75
ค. 105 ง. 180

5. สุชาติเดินทางจากบ้านไปทางทิศใต้ 50 เมตร แล้วเดินต่อไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ 40 เมตร ถึงตลาดเขียนแผนผังการเดินทางตรงข้อใด

6. $4\frac{1}{2}$ เขียนเป็นรูปทศนิยมได้อย่างไร
 ก. 3.5 ข. 3.75
 ค. 4.5
 ง. 4.75
7. ข้อความใดถูกต้อง
 ก. $\frac{1}{2} > \frac{2}{3}$
 ข. $\frac{8}{9} < \frac{5}{4}$
 ค. $\frac{10}{12} = \frac{25}{30}$
 ง. $\frac{13}{15} > \frac{15}{16}$
8. เส้นทางทะแยงมุมของรูป ☐ จตุรัสในข้อใด
 ที่กล่าวไม่เป็นจริง
 ก. ยาวเท่ากัน
 ข. ตั้งฉากซึ่งกันและกัน
 ค. แบ่งครึ่งซึ่งกันและกัน
 ง. แบ่งรูป ☐ ออกเป็นรูป ☐ ด้าน
 ไม่เท่า
9. ถ้าสร้างรูปสี่เหลี่ยมรูปหนึ่งให้มีด้านแต่ละด้าน
 ยาวไม่เท่ากัน แต่ให้มุมภายในเป็นมุมฉาก
 สองมุมจะได้รูป ☐ ชนิดใด
 ก. สี่เหลี่ยมคางหมู
 ข. สี่เหลี่ยมผืนผ้า
 ค. สี่เหลี่ยมจัตุรัส
 ง. สี่เหลี่ยมด้านขนาน
10. ถ้าลากส่วนสูงจากมุมยอดของรูปสามเหลี่ยม
 หน้าจั่วให้แบ่งครึ่งฐานจะเกิดรูปสามเหลี่ยมชนิดใด
 ก. รูปสามเหลี่ยมมุมฉาก ง. รูปสามเหลี่ยม
 ข. รูปสามเหลี่ยมมุมแหลม ด้านเท่า
 ค. รูปสามเหลี่ยมมุมป้าน
11. $(432 \times 12) + 6,240 = [\quad]$
 ก. 5,184
 ข. 9,240
 ค. 10,242
 ง. 11,424
12. $782 - (1,205 - 5) = [\quad]$
 ก. 241
 ข. 541
 ค. 846
 ง. 1,023
13. $70,019 - 64,699 + 5,844 = [\quad]$
 ก. 12,164
 ข. 11,264
 ค. 11,224
 ง. 11,164
14. สมการข้อใดที่เป็นจริง
 ก. $19 + 16 = 25$
 ข. $42 - 11 = 21$
 ค. $14 \times 8 = 112$
 ง. $70 - 7 = 17$

15. ค.ร.น. ของ 15 และ 25 คือจำนวนใด
 ก. 5 ข. 15
 ค. 25 ง. 75
16. ห.ร.น. ของ 16, 48 และ 96 คือจำนวนใด
 ก. 4 ข. 8
 ค. 16 ง. 96
17. $5^3 \times 2^3 \times 10^3$ มีค่าเท่าไร
 ก. 416
 ข. 1,800
 ค. 60,000
 ง. 1,000,000
18. $11/12 - 4/8 = [\quad]$
 ก. $7/4$ ข. $7/20$
 ค. $5/12$ ง. $5/20$
19. $2/3 - 1/5$ หาค่า $\frac{3}{5} = [\quad]$
 ก. $21/65$ ข. 5
 ค. $7/9$
 ง. $8/25$
20. $3,000 \times 0.03 = [\quad]$
 ก. 900,000
 ข. 100,000
 ค. 90 ง. 10
21. แม่มีเงิน 500 บาท ซื้อแก้วไวน์บละ 15 บาท จำนวน 2 โหล จะเหลือเงินเท่าไร
 ก. 140 บาท
 ข. 320 บาท
 ค. 360 บาท
 ง. 460 บาท
22. แม่ค้ามีทุเรียน 275 ผล นำเสีย 20 ผล ที่เหลือขายไปผลละ 50 บาทจะได้เงินทั้งหมดเท่าไร
 ก. 305 บาท
 ข. 12,750 บาท
 ค. 13,730 บาท
 ง. 13,750 บาท
23. ฟาร์มแห่งหนึ่งเลี้ยงไก่ 1,250 ตัว เป็ด 2,130 ตัว และนกกระทา 1,019 ตัว จำนวนเป็ดและไก่รวมกันมากกว่าจำนวนนกกระทาเท่าไร
 ก. 2,269 ตัว
 ข. 3,380 ตัว
 ค. 2,361 ตัว
 ง. 4,399 ตัว

24. อรมีเงิน ก บาท แอนมีเงินน้อยกว่าอร
1,750 บาท ถ้าแอนมีเงิน 4,050 บาท
อรมีเงินเท่าไร
ก. 2,300 บาท
ข. 3,700 บาท
ค. 4,800 บาท
ง. 5,800 บาท
25. มีเงินอยู่ 300 บาท ใช้จ่ายครั้งแรก $\frac{1}{4}$ ของ
ของทั้งหมด ครั้งที่ 2 ใช้จ่าย $\frac{3}{5}$
ของที่เหลือจะเหลือเงินเท่าไร
ก. 75 บาท ข. 90 บาท
ค. 135 บาท ง. 225 บาท
26. ไข่ไก่ราคาฟองละ 1.75 บาท ไข่เป็ดราคา
ฟองละ 2.25 บาท ถ้าซื้ออย่างละครึ่งโหล
จะต้องจ่ายเงินทั้งหมดเท่าไร
ก. 4.00 บาท
ข. 10.50 บาท
ค. 13.50 บาท
ง. 24.00 บาท
27. ซื้อกระดุมเม็ดละ 75 สตางค์ จำนวน 50
เม็ด ถ้ามีเงินอยู่ 30 บาท จะต้องหาเงิน
มาเพิ่มอีกเท่าไร
ก. 7.50 บาท ข. 8.50 บาท
ค. 75.00 บาท ง. 100 บาท
28. รูปสามเหลี่ยมมุมฉากมีด้านมุมฉากยาว 6 และ 9
เซนติเมตร จะมีพื้นที่เท่าไร
ก. 27 ตารางเซนติเมตร
ข. 54 ตารางเซนติเมตร
ค. 81 ตารางเซนติเมตร
ง. 162 ตารางเซนติเมตร
29. รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสมีความยาวรอบรูป 24 เซนติ-
เมตร จะมีพื้นที่เท่าไร
ก. 12 ตารางเซนติเมตร
ข. 18 ตารางเซนติเมตร
ค. 24 ตารางเซนติเมตร
ง. 36 ตารางเซนติเมตร
30. รัศมีวงกลมมีเส้นผ่าศูนย์กลางยาว 42 เซนติเมตร
จะมีพื้นที่เท่าไร
(ใช้ π มีค่าประมาณ 22/7)
ก. 132 ตารางเซนติเมตร
ข. 264 ตารางเซนติเมตร
ค. 1,386 ตารางเซนติเมตร
ง. 5,544 ตารางเซนติเมตร

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อการวิจัย ของนายบุญเสริม เพ็งหมาน นักศึกษาปริญญาโท
มหาวิทยาลัยทักษิณ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 30 ข้อ

จงขีดเครื่องหมาย x ทับข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. การสำรวจจวอกาศมีประโยชน์ต่อมนุษย์ในด้านใดมากที่สุด ก. ค้นหาแหล่งทรัพยากรใหม่ ๆ ข. สนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ ค. ประกาศชื่อเสียงของประเทศ ง. ได้ติดต่อกับมนุษย์ต่างดาว	4. ต้นกระบอกเพชร เปลี่ยนใบเป็นหนามเพื่อลดการคายน้ำ ข้อความนี้สัมพันธ์กับอะไร ก. การช่วยธรรมชาติให้สวยงาม ข. การสร้างสมดุลทางธรรมชาติ ค. การรักษาสสมดุลทางธรรมชาติ ง. การปรับตัวของสิ่งมีชีวิต
2. ข้อใดนี้เป็นผลที่ได้จากการค้นคว้าและพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ ยกเว้นข้อใด ก. เทลลิคอมพิวเตอร ข. สีทาบ้านทนไฟ ค. ดาวเทียมสื่อสาร ง. วัคซีนรักษารอคเอดส์	5. การนำลวดไฟฟ้ามาหุ้มสายไฟฟ้าเพื่อจุดมุ่งหมายใด ก. ทำให้สายไฟฟ้าแข็งแรง ข. ช่วยป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร ค. ช่วยป้องกันการสูญเสียพลังงานความร้อน ง. ทำให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่านได้เร็วและมากขึ้น
3. การผสมพันธุ์แบบใดที่ได้อูกพันรู้ <u>ไม่</u>ดี ก. ผสมพันธุ์เองตามธรรมชาติในฝูงเดียวกัน ข. ผสมข้ามพันธุ์ ค. ผสมเทียม ง. การย้ายฝากตัวอ่อน	

(มีต่อหน้า 2)

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

6. ในภาวะปัจจุบันโลกกำลังประสบปัญหาเรื่องใดอันเป็นสิ่งที่ต้องเร่งปรับแก้ไขและพัฒนาอย่างเร่งด่วน
- ก. ประชากรเพิ่มจำนวนมาก ไม่พอ
เหมาะกับการขยายการ
- ข. ประชาชนส่วนหนึ่ง ยังอ่านไม่ออก เขียน
ไม่ได้
- ค. สิ่งแวดล้อม มีสภาพเสื่อมโทรมลง
- ง. ประชาชนเป็นโรคภัยไข้เจ็บ
เพราะทุพโภชนาการ
7. วิธีการใดที่ช่วยส่งเสริมให้ชาวบริเวณดีขึ้น
- ก. สร้างตึกสูง
- ข. ทำไร่เลื่อนลอย
- ค. ปลุกต้นไม้รอบ ๆ โรงเรียน
- ง. ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม
8. ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตสู่ใด ในระบบนิเวศ
ที่มีลักษณะ เหมือนกับการอยู่ร่วมกันของ
นกเอี้ยงกับควาย
- ก. พนากับแมลง
- ข. นกกับปลา
- ค. เหยี่ยวกับสุนัข
- ง. แมลงกับดอกไม้
9. ในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืนได้สำเร็จ
นั้นข้อใดเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนา
- ก. พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อ
สิ่งแวดล้อม
- ข. พัฒนาคน เพื่อให้จิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม
- ค. อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยทำลายให้น้อย
ที่สุด
- ง. พัฒนาทุก ๆ ประเทศให้เจริญทัดเทียมกัน
10. อุณหภูมิร่างกายของคนปกติคือข้อใด
- ก. 25 องศาเซลเซียส
- ข. 35 องศาเซลเซียส
- ค. 37 องศาเซลเซียส
- ง. 42 องศาเซลเซียส
11. ข้อใดถูกต้องที่สุด
- ก. สุขภาพจิตที่ย่อมอยู่ในร่างกายที่มีสุขภาพดี
- ข. คนที่เข้มแข็งแถมมาเสมอเป็นนิจ คือผู้ที่มีสุขภาพ
จิตดี
- ค. ความเป็นระเบียบ ความก้าวร้าว จัดเป็น
บุคลิกภาพของมนุษย์
- ง. บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่คิดตัวมาแต่กำเนิด

12. การแก้ไขทรวงทรงควรปฏิบัติดังนี้เช่นใด
ข้อใดจึงจะเหมาะสมที่สุด
- งดรับประทานอาหารมื้อเย็น
 - นอนแต่หัวค่ำตั้งแต่เช้า
 - ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
 - ซื้อครีมลดไขมันมาใช้ตามที่เห็นในโฆษณา
13. อาหารในข้อใดนักเรียนไม่ควรรับประทาน
โดยเด็ดขาด
- ปลาเค็ม
 - น้ำส้มสายชูปลอม
 - สะตอคอง
 - ปลากะปอง
14. "โรคเอ่อ" เป็นโรคปัญญาอ่อนที่เกิดจากการขาดสารอาหารประเภทใด
- ไอโอดีน
 - โปรตีน
 - โซเดียม
 - วิตามินเอ
15. สิ่งสำคัญที่เป็นพื้นฐานแสดงให้เห็นว่าประเทศเป็นประชาธิปไตย คือข้อใด
- มีวุฒิสมาชิก
 - มีประธานาธิบดี
 - มีนายกรัฐมนตรี
 - มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
16. ข้อใดแสดงให้เห็นว่ารัชกาลที่ 5 ทรงปรับปรุงโครงสร้างสังคมให้ประชาชนมีความเท่าเทียมกัน
- การยกเลิกการค้าแบบผูกขาด
 - การยกเลิกประเพณีการหมอบคลาน
 - การยกเลิกตำแหน่งจุสดมภ์
 - การยกเลิกระบบไพร่ทาส
17. ทำไมคนเราจึงต้องนับถือศาสนา
- เพื่อแสวงหาความรู้
 - เพื่อให้สังคมยอมรับ
 - เพื่อเป็นหลักในการดำเนินชีวิต
 - เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ
18. การตั้งดุสิตธานีในสมัยรัชกาลที่ 6 เพื่อจุดประสงค์ใด
- ใช้เป็นสถานที่ตัดสินคดีอุกฉกรรจ์
 - เป็นสถานที่เก็บภาษีอากรของราษฎร
 - เป็นพระราชวังแห่งใหม่ในสมัยของพระองค์
 - ใช้เป็นสถานที่ทดลองประชาธิปไตย

19. ในการพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย ข้อใดเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะ
ต้องพัฒนา
- ก. ให้การศึกษาเกี่ยวกับการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยแก่เยาวชนตั้งแต่
ระดับประถมศึกษา
- ข. ผู้ที่จะลงรับสมัครเลือกตั้งนั้นจะต้องเป็น
บุคคลที่เรียนจบด้านกฎหมายเท่านั้น
- ค. บุคคลที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งต้องมี
ทรัพย์สินอย่างน้อยห้าล้านบาท
- ง. จัดรายการให้ความรู้แก่ประชาชนทาง
โทรทัศน์ทุกวัน
20. การกระทำใดเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ
มากที่สุด
- ก. การนอนหลับทับสิทธิ์
- ข. การได้ส่วนสาธารณะ
- ค. การซื้อสิทธิ์ขายเสียง
- ง. การใช้สิทธิเสรีภาพ
21. ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกสมาชิกสภา-
ผู้แทนราษฎรต้องมีอายุเท่าใด
- ก. 15 ปีบริบูรณ์
- ข. 16 ปีบริบูรณ์
- ค. 17 ปีบริบูรณ์
- ง. 18 ปีบริบูรณ์
22. อาชีพบริการช่วยพัฒนาประเทศในด้านใดมากที่สุด
- ก. การเมือง
- ข. การปกครอง
- ค. การศึกษา
- ง. การเศรษฐกิจ
23. สิ่งสำคัญที่สุดในการรักษาสันติธรรมกับประเทศ
เพื่อนบ้านคือข้อใด
- ก. ความเข้าใจอันดีต่อกัน
- ข. การช่วยเหลือในการพัฒนาประเทศ
- ค. การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมประเพณี
- ง. การแลกเปลี่ยนสินค้าตามความเหมาะสม
24. นายแดง เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหางานทำ
นักเรียนจะแนะนำให้นายแดงไปสมัครงานกับ
หน่วยงานใดดีและปลอดภัยที่สุด
- ก. บริษัทรับจ้างหางาน
- ข. กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
- ค. สหกิจจัดหางานโดยทั่วไป
- ง. นายหน้าหางานที่รู้จักกันดี

25. สมาชิกของสังคมควรมีแนวทางในการปฏิบัติ
อย่างไร จึงจะได้ชื่อว่าเป็นสมาชิกที่ดีของ
สังคม
- ก. ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม
ข. ทำทุกอย่างเพื่อตัวเองมากกว่าคนอื่น
ค. ไม่จำเป็นจะต้องพัฒนาสังคม เพราะเป็น
หน้าที่รัฐบาล
ง. มีหัวใจ ช่วยเหลือเพื่อนบ้าน โดยไม่
คำนึงถึงตนเอง
26. ข้อใดเป็นการพัฒนาท้องถิ่น
- ก. ฟ้าเลี้ยงสุนัขที่บ้าน
ข. แต่งทำความสะอาดบ้าน
ค. เขียว ช่วยชุดชู คลอง และปอน้ำ
ง. ด้า ช่วยพ่อแม่อูแลน้องและงานบ้าน
27. ถ้าคนนิยมแต่งงานเมื่ออายุน้อย จะมีผล
กระทบต่อเรื่องใดมากที่สุด
- ก. คุณภาพคน
ข. ปริมาณคน
ค. สุขภาพมารดา
ง. สุขภาพบุตร
28. วัตถุประสงค์ที่ใดที่ต้องใช้วิธีสั้นๆ ระหว่างไฟฟ้า
ที่ต่อมาจากเสาไฟฟ้ากับไฟฟ้าที่เข้าบ้าน
- ก. เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกระแสไฟฟ้าไหลเกิน
อัตราที่กำหนดไว้
ข. เพื่อสะดวกในการติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า
ค. เพื่อสะดวกในการเปิดเปิดไฟฟ้า
ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา
29. เซลล์ไฟฟ้าจากปฏิกิริยาเคมีคือข้อใด
- ก. เซลล์เปียก
ข. ถ่านไฟฉาย
ค. เซลล์แห้ง
ง. ทั้ง ก ข และ ค
30. วัสดุข้อใดเป็นตัวนำไฟฟ้า
- ก. แท่งคาร์บอน ทองแดง เงิน
ข. ไม้แห้ง พลาสติก แก้ว
ค. ไม้คันทวน แผ่นกระดาษ ไม้เปียก
ง. กัมมะถัน แท่งคาร์บอน พลาสติก

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดยะลา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มกราคม 2541

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาเพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา จำนวน 137 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 35 ข้อ ในส่วนที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นักเรียนในสองกลุ่มประสบการณ์ คือ กลุ่มทักษะ และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ใช้สอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาละ 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ในการทดสอบสมมุติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการในองค์ประกอบงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน งานอบรมทางวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา โดยภาพรวมและแต่ละรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .7830 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายกลุ่มประสบการณ์ พบว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ทุกกลุ่มประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .3072, .8635, .7397 ตามลำดับ

A STUDY OF THE CORRELATION BETWEEN THE PERFORMANACE OF
ACADEMIC AFFAIRS OF THE PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS
AND STUDENTS' ACHIEVEMENT UNDER THE OFFICE
OF YALA PROVINCIAL PRIMARY EDUCATION

AN ABSTRACT
BY

BOONSEARM PANGMHAN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master of
Education Degree in Educational Administration

Thaksin University

January 2541

This research was aimed at investigating the correlation between the performance of academic affairs of the primary school administrators and students' achievement under the Office of Yala Provincial Primary Education.

The sample subjects were 137 primary school administrators. The data collecting instrument was a 35-item rating-scale. An achievement test was used to measure students' achievement on two particular experience-groups: skills and life-experience. Each achievement test consisted of 30 items. The statistics utilized in the analysis of the data were percentage, mean and standard deviation. The Alpha coefficient and Pearson Moment Product correlation were used to test the hypotheses.

The research results revealed that:

1. The performance of academic affairs of the administrators on these components: curriculum and curriculum use, learning and teaching, supplies and teaching media, measurement and evaluation, library affairs, in-school supervision, and academic training was moderate.
2. There was a positive correlation at the .001 level between the performance of academic affairs and students' achievement, and the correlation index was .7830. When analyzing individual component of experience group, it was found that there was a positive correlation with these components: Thai language skill, mathematics skills and life-experience skills at the .001 level with the following correlation indexes: .3072, .8635 and .7397 respectively.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายบุญเสริม ชื่อสกุล เพ็งหมาน

เกิดวันที่ 20 เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2499

สถานที่เกิด อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 60 หมู่ที่ 7 ตำบลยะรม อำเภอบางคนที จังหวัดยะลา 95110

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ระดับ 6

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านนาซอ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519 ม.ศ.5 (แผนกทั่วไป) จากโรงเรียนเกษตรกรรมสงขลา

พ.ศ. 2522 บ.กศ.สูง (วิชาเอกเกษตรศาสตร์ วิชาโทตัดศึกษา)
จากวิทยาลัยครูสงขลา

พ.ศ. 2531 ค.บ. (วิชาเอกเกษตรศาสตร์ วิชาโทอุตสาหกรรมศิลป์)
จากวิทยาลัยครูยะลา

พ.ศ. 2540 กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยทักษิณ